Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Đại Học Cornell)

SỐ THỨ 4198 — SIX PAGES — NGÀY THỨ SÁU 23 SEPTEMBRE 1932 — NGÀY 24 THÁNG TÁM, NĂM NHÂM-THÂN — SÁU TRƯƠNG — ÂM THỨ 25

A LOUER

LUC-TINH TAN-VAN

GIÁ BÁO

Một năm	12$00
Sáu tháng	6.50
Ba tháng	3.50
Mỗi số	0.05

XIN LƯU Ý

Mua báo xin trả bạc trước và gởi ngay cho ông Nguyễn-văn-Của, Tổng-lý

Bài vở đăng báo thì gởi cho ông Lâm-v. Ngọ, Chủ-nhiệm

Báo xuất-bản hàng ngày, trừ ngày lễ và Chúa-nhựt

Gởi dây thép đề: LUCTINH-SAIGON
Dây thép nói: Số 203-Saigon

CHỦ-NHÂN: NGUYỄN-VĂN CỦA — CHỦ-NHIỆM: LÂM-VĂN-NGỌ

Báo-quán: ở đường Lucien Mossard số 57.— SAIGON

Thay mặt cho tòn báo ở bên Pháp-Quốc
E. BOURDET & Cie
9, rue Tronchet — Paris (VIIIe)

Rất vui, không gì bằng xem sách, rất cán, không gì bằng dạy con.

CÔ-NGỮ.

NGỰ GIÁ HỒI LOAN

(*Tiếp theo*)

Trong mấy năm gần đây thường hay nghe nói về việc lập hiến nhân-dân còn nhiều trông mong, nhà-nước định cải hiến pháp trong nước, gồm cả đại-cương và cả tiểu-kỷ nữa.

Nhiều người nghĩ rằng cái hiến-pháp mặt định mà hiện bây giờ Triều-đình đối với nhân-dân đương noi theo đó là không được rõ ràng cần phải bổ nghĩ thêm theo tôn-chỉ các nước văn minh. Cái vấn-đề nầy vẫn cũng không bỏ qua và trong khi học hành khảo cứu thì ta đã nhờ có thầy và có người tư vấn đã nhắc trí ta về việc ấy.

Người có suy nghĩ không ai tưởng rằng trong khi ta lìa ở ngoài nước nhà vì cần sự học hành và nghiên cứu sự thực để đem lối nêu làm dạng thức cho một Triều-đình, nay mới về đến rồi mà đã có sơ hốt giải quyết thì hành ngay cái việc cần phải thận trọng và cần phải biết cho đến nơi chút đỉnh công việc, ắt phải có giao thiệp với mọi người và mục đạt thời cuộc mới được.

Việc lớn lao ấy, ta không thể định trước nhất quyết thời giờ hay là kỳ hạng, ta thật muốn cái việc đó cần phải đem cả tài lực ta mà tính liệu, lại cần phải đồng tâm cọng tế cùng Chánh-phủ bảo-hộ chiếm theo như hòa ước năm 1884 cho được trọng hiến pháp thành lập cái quy chế ra thì hành khỏi chính lịch được mỹ mãng.

Nhờ có các Đại-khanh triều thần bàn luận chánh đáng đồng tâm phụ tế nhờ đặng mắt thấy hiện tình thời sự cùng nhờ có thời giờ và tùy sự thế lịch duyệt; các đều ấy sẽ giúp thêm kiến thức cho ta.

Vả lại noi theo chánh ý khoan hồng đức Tiên-hoàng Hoằng-tôn Tuyên Hoàng-đế Quả-nhơn muốn cho quốc-dân thân ái của ta được trắn ngôn tiến thấu tai trên, được tỏ tình những đều sở nguyện, được thỉnh cầu những sự trần thiết phải lẽ. Vậy từ ngày nay là ngày bắt đầu Quả-nhơn thân chánh như Đức Hoàng-khảo và là ngày định chỉ bản hiệp ước năm 1925. Ta muốn mình định cả đề việc nhân-dân đại-biểu lại song tương-lai thực hành thế nào còn chưa giải định, nay thời việc ấy làm cần cứ cho ta đây, và Chánh phủ bảo hộ về việc quốc-dân đem lòng khôn ngoan hiệp tác có giá trị.

Ta lại muốn việc giao thiệp với dân càng cho thân mật, muốn cho dân tình nguyện vọng thấu đến ta, đến Triều-đình ta và đến Chánh-phủ bảo-hộ để mà nghe biết bàn luận chuẩn y hay là định bác, cho nên ta đã hiệp ý với các quan thay mặt Pháp-đình và Chánh-phủ ta mà định cho viên Nghị-trưởng viện nhân-dân đại-biểu được dự hội thương những kỳ thượng phó hội-đồng, mà được quyền bàn luận như một Thượng-thơ dân-biểu, để trong chỗ Chánh-phủ nghị luận được hay tỏ lòng nguyện vọng của quốc-dân lại được xem xét việc lẫn bộ nhà-nước đã lo cho quốc-dân. Đến việc chỉnh đốn võ bang đã khởi sự làm, ta cũng lưu ý để kế hành, và trong nước có những chế độ nào khác cần phải cải chánh thời Thượng-thơ chư khanh cũng nên thương đồng Chánh-phủ bảo-hộ để cải lương lại để làm cho trọn vẹn công cuộc tân thức ta vừa tuyên bố hôm nay mà chính ta đây rất biết rằng việc đó là cần kíp.

Ta nói đây là tỏ bày lòng muốn của dân đã hiệp với ý kiến và nguyện ước của Chánh-phủ bảo-hộ, của các Đại-thần ở triều, ta quyết đem trí lực và tâm thần để làm công cuộc vì đại cho nước nhà và hạnh phúc cho quốc-dân. Ta khuyên thần dân Trung Bắc lưỡng kỳ và khắp cả quốc-dân trong nước phải châu nhận ý tưởng của ta và biết trần lịnh những đều hy vọng vô lý để mà hiệp lại với nhau trong một tư tưởng theo trật tự, theo kỷ luật và kính trọng quyền vị để cho ta làm chánh công việc lớn lao làm được dễ dàng, dẫu gặp việc khó khăn nào cũng được thỏa thiện.

Ta trông rằng người có lòng thành thực, kẻ có lòng yêu nước, ai nấy đều đem lòng chung một tư-tưởng và nguyện vọng để làm cho ích quốc, để cho tiền-đồ vận mạng dân-tộc ta được theo lên đường tấn-hóa.

Khâm-thử.

Ngày mồng mười tháng tám năm
BẢO-ĐẠI thứ bảy.

Nhớ xem tiểu-thuyết:

Trời cao có mắt

bên trương nhì.

Mới xuất bản:

L'Emploi des modes et des temps des verbes en français

par NGUYỄN-NGỌC-ÂN
(1er vol. — Tous les temps de l'indicatif et du conditionnel)

Sách được 100 trương lớn, viết rất kỹ-lưỡng, đã bỏ vào hết 10 năm công-phu để giúp các bạn có chí trong sự học văn Pháp cho được đúng-đắn.

Sách viết toàn-bằng chữ tây, từ lớp nhứt sắp lên đang đặng. BỨ HƠN CÁC SÁCH KHÁC.

Có trở bán tại nhà in
UNION
và nhà in
NGUYỄN-KHÁC
100 Pour Le Grandière Saigon

Giá mỗi-cuốn 1$50
(ở xa khỏi tên tiền gởi)

TRUNG-HUÊ NHỰT-BỔN

LẤY THƯƠNG-CHIẾN TRỪ BINH-CHIẾN

Nhứt khi Huê-kỳ

Theo như chí truyền của vua Tuyên-Thống Mãn-châu, tuy là chung cả liên cường, mà xét ra riêng một. Về sự Mãn-châu có thước nào làm nản trở Nhựt hơn Huê-kỳ. Lấy những việc Huê-kỳ làm, việc Nhựt-bổn làm, việc mà tôi đã kể thuật trước kia, thì thấy rõ Huê-kỳ Nhựt-bổn không vui với nhau; cho nên chí truyền ấy chậm Huê-kỳ hơn hết. Huê-kỳ cảm hận biết, hoa! Vẫn biết Huê-kỳ đối với Mãn-châu, vẽ quyền lợi, thì cũng như một nước khác trong liên-cường vậy. Nước nào cũng có quyền lợi trong đất Mãn-châu; dẫu rằng quyền lợi Huê-kỳ lớn hơn các nước. Nay Tuyên-Thống ha chỉ truyền mở rộng cửa Mãn-châu cho liên cường vào đi nh thương, mà rộng cho những nước nào nhìn Mãn-châu quốc thôi. Thế thì Mãn-châu rộng cho một mình Nhựt-bổn. Vì Nhựt bảo hộ Mãn-châu; Nhựt nhìn Mãn-châu là một nước. Dường ấy nước nào có quyền lợi trong đất lại không phản đối chỉ-truyền ấy? Tưởng nước nào vì quyền lợi, cũng chẳng lâm thinh; mà nhứt là Huê-kỳ nhân hơn; một vì quyền lợi lớn, hai vì Nhựt chậm mình.

Nói ra cũng thẹn thuồng, nín đi thì nhục. Lấy máu rửa hờn họa có hậu. Ấy là con đường của Huê-kỳ-Nhựt-bổn. hai nước đang rubi dong. Có nàng cũng tới chỗ lẽ đâu không. Mà hiện bây giờ đây, Huê-kỳ mới liệu sao đây? Huê-kỳ phản đối là lẽ cố-nhiên. Phản đối với ai, nếu mình không chịu nhận Mãn-châu là một nước. Tuyên-Thống đối với Huê kỳ chẳng phải là vua. Vậy thì Huê-kỳ muốn phản đối, thì phản đối với ai? Kêu nài với ai? Không lý phản đối với Chánh - phủ Trung - huê. Cũng không lý phản đối với Chánh - phủ Nhựt. Thế mà Huê-kỳ tính phản đối, theo lời báo hồng-mao. Huê-kỳ lại không phản đối một mình, rủ các nước hiệp ý với mình. phản đối chung cho mạnh. Các nước có chịu vâng chăng? Vẫn biết nước nào có quyền lợi trong đất Mãn-châu mà không nhìn Mãn-châu quốc, đều phải chịu thiệt về chỉ truyền của Tuyên-Thống cả thảo; nhưng mà ai tưởng rằng các nước đồng hiệp Huê-kỳ mà phản đối hay là xuất theo Mãn-châu quốc, nhìn Mãn-châu quốc, tức là xuất theo Nhựt để giữ vẹn quyền lợi mình trong đất Mãn-châu? Tính cho các nước hiệp Huê kỳ mà phản đối, tôi thầm hỏi: « Phản đối với ai? » Minh đã không nhận Mãn-châu quốc, không nhìn Tuyên-Thống là vua Mãn-châu, thì vì gì chỉ truyền của Tuyên - Thống mà phản đối. Không lẽ ha mình kêu nài với Tuyên-Thống.

Còn như kêu nài với Nhựt, Nhựt nói Nhựt không có quyền hành gì trong đất Mãn-châu thì các nước mới liệu sao? Kêu nài với Chánh phủ Trung-huê thì phải, Trung huê có quyền hành, mà đất Mãn-châu đã về tay Tuyên-Thống, về tay Nhựt bổn. Trung-huê biết ăn làm sao, nói làm sao bây giờ? Nếu chẳng dấy động binh đao mà rửa hận, thì còn kế nào hay hơn là kể xuất theo Nhựt, nhận Mãn-châu quốc, mà giữ quyền lợi mình trong đất Mãn-châu. Tính cho các nước bỏ Huê-kỳ xuất theo Nhựt-bổn, Huê kỳ mới nhìn hà thử liệu?

Có đánh hòa-máu cho chăng? Ấy là Nhựt khi Huê kỳ đó! Nghĩ có khác nào nhứt khi Châu-Gia. Khổng Minh ở Kinh-châu, tương kế tựa kế, làm cho Châu-Gia tức mình hộc máu.

LÂM-VĂN-NGỌ.

Bọn thừa nước đục

—o—

Từ ngày nhà-nước mở sổ cho vay dài hạng tới nay các vị điền-chủ tùng tiền ngỡ là đi vay được nên bị chúng gạt gẫm. Sổ cho vay nầy chỉ cho vay những nhà điền-chủ nào có thiếu nợ, nhứt là nợ bần mà thôi, chớ chẳng phải tùng tiền mà vay được. Sổ bạc có 10 triệu vốn còn số người vay gởi đơn lên vay gần có 100 triệu, nên đơn từ xin vay đó hội tôn đang tra xét coi đáng cho người nào vay bao nhiêu cùng là kiểm thế kỳ hẹn gửm.

Từ sổ cho vay nầy bày ra đến nay nhà-nước đòm thấy các nhà điền-chủ « đã khó mà còn bị chủ cần thêm » đã thiếu nợ đi vay mà còn cầy mượn người nầy kẻ nọ phải hao tốn thêm nữa, nên nhà-nước đã có đề lời rao cho công-chúng biết rằng ai muốn vay « sổ cho dài hạng » thì kiếm tờ giấy có sẵn ai muốn cần dùng đến xin rồi về cứ do theo trong đó mà ghi đầy rồi sẽ gởi cho sở ấy. Có bao nhiêu vậy thôi, chớ chẳng phải cầy ông Tây, mượn ông phán mà làm khác được cùng là vay được. Việc vay dài hạng đây, là nhà-nước bày ra muốn cứu vớt các nhà điền chủ thiếu nợ bần mà thôi. Không biết lại sao mà nhiều vị ở đn chủ không chịu làm như cách nhà-nước chỉ biểu, mỗi mối cứ cầy tay ông nầy thầy nọ rồi cho phải hao tốn vô ích. Việc vay chớ tưởng vay rồi thì được, tôi xin nói lắc một lời đó cho độc-giả chưtôn biểu, vốn sẽ cho vay có 40 triệu mà người xin vay gần 100 triệu. Nếu nhà-nước đều cho vay mỗi người thì không biệt lấy tiền đâu mà cho vay đa.

Vậy ở Saigon Cholon và lục-tỉnh có nhiều chỗ treo bản nói rằng mình lo việc cho nay dài hạng, mình thạo việc ấy, nếu ai muốn đến vay thì nên đến cầy mình giúp sức ắc được.

Ngoài mấy chỗ đó lại mới nghe có một ông Tây đi với một thầy thông Annam đi các tỉnh trên nhứt là Biên-hòa, Longthành, Bària.

Ông ta hễ tới làng nào thì biểu đánh trống lên rồi nói, có thầy thông ngôn cắt nghĩa lại, rằng ông ta là đại-biểu của nhà-nước sai đi lo việc cho vay. Ai muốn vay hỏi bao nhiêu thì cứ nói. Rồi đó thầy thông mới ra tay đa. Ai muốn vay hỏi thì tự nhiên phải có người hộ cho, chứng đó các nhà điền-chủ mới ùn-ùn theo thầy thông mà mượn nói với ông Tây. Nói giùm và làm giấy tờ xin vay thì phải có tiền công cho? Cứ ông mấy nhà điền-chủ mới nhay lên mà đóng 4 $, nếu vay 1000 thì 40 đồng, 10000 thì 100 đồng, ấy là tiền công. Vì nghe nói dễ vay quá, nên ai ai cũng không sợ gì mà chịu tốn hao chút ít hầu vay cho được, chẳng dè rốt cuộc lại bị bọn thừa nước đục thả câu.

Nghe đâu hiện giờ sở Mật-thám đang làm kiếm ông Tây và thầy thông đó.

PHI-LIÊM.

Ngoại-quốc thời đàm

A-lơ-mãn với thời cuộc

Khi trận giặc 1875 nước Pháp thất, bị A lơ-mãn lấy hai thành Alsace và Lorraine; lại còn bắt bồi thường 5.000 triệu. Nếu đem số tiền ấy mà chỗ g đồng thì thành một cái núi Trắng (Mont blanc) là một cái núi lớn nhứt bên Pháp quốc chớ chẳng phải ít. Thế mà nước Pháp biết trong lòi hứa mình nên bắt đền dầu đó đủ. Đến nay A-lơ mãn, vì vua Guillaume ý mình binh cường trông mạnh, nên muốn bắt chước theo Hoàng-đế Napo-lê-ông mà tràn đạp các nước Âu-châu. Còn ngày nào A-lơ-mãn chủ trị các nước Âu châu rồi chưng đó họ sẽ hả hỏng tập nuốt cũi Á-châu Úc-châu Mỹ châu Phi-châu rồi đó sẽ tự xưng mình là Hoàng đế cả thế-giới. Chẳng để lòng người muốn vậy mà ý Trời dầu chịu vậy. Nên vì mốt chuyện nhỏ mà sanh ra Âu châu đại chiến cuộc. Việc ấp đặt dầu đó sẵn sàn. A-lơ-mãn đã kể chắc rằng mình sẽ thâu đoạt nước Pháp để như trở bàn tay. Nào đề A-lơ-mãn và nhằm « ngon đèn khí » nên rốt cuộc phải thua. A lơ-mãn bị thua nên bị bắt đền tiền sở-tổn. Nếu chiếu theo tờ hòa ước Versailles thì A lơ mãn phải chịu đền bồi còn mười năm nữa chưa hết. Theo ý của Van-quốc thì Van quốc muốn giết rắn phải giết cho hết nọc, là vì ai ai cũng biết A-lơ mãn tuy thất thế ngày nay chớ một ngày kia A lơ-mãn cũng sẽ ngóc đầu dậy mà làm dữ chớ chẳng không.

Vì ý-kiến mình thấp nhỏ nên không hiểu lại sao mà đồng-minh lại dung Hoàng-đế A-lơ-mãn để cho tới nay, mà ngài cứ thâm tính nay trở về nước, mai sẽ lên ngôi lại. Nếu ngày nào Hoàng-đế Guillaume trở lại được ngồi cứu ngủ thì việc ngài tính sẵn trong óc ra thế nào không biết, chớ chưa gì theo dự luận công-chúng thì lúc nào ngài cầm quyền sanh mạng nước A lơ-mãn rồi thì ngài sẽ mưu phương trả thù chớ chẳng không. Chừng đó giặc nổi lùng tung nữa.

Việc cũng như trứng gà chưa nở ra nên chưa ai đoán được gà trống hay là gà mái cũng là trứng gà ấy sẽ un. Chưa ấc.

Đến sau bọn Hitler là quốc dân xã-hội nổi lên một cách mạnh bao phi-thường. Bọn Hitler thuộc về một đảng phái thế lực mạnh cũng như Mussolini bên I-ta-li vậy. Bọn Hitler lấy quốc-dân xã hội làm chủ-nghĩa. Vì thế lực bọn nầy mà gần muốn đổi thay cuộc chánh-trị nước A-lơ-mãn chớ cẳng phải việc tầm thường.

Về nội trị nước A-lơ-mãn thì thiên-hạ tuy mắc cái nạn kinh tế chẳng phải lối thôi, thế mà lòng con người còn ham muốn giặc giả lắm. Ông A. Briand là một nhà ngoại giao danh tiếng Pháp khi còn sanh tiền hằng mưu phương chước lược được cho Van-quốc lớn nhỏ đều được thái bình. Vì thấy một trận giặc động địa kinh thiên hồi năm 1914 vừa rồi, sự làm con người biết thương nhau lắm thì chẳng một ai mà không lo điều đình cuộc thái bình. Thế mà lòng con người sâu độc không biết sao mà đó ma lường được, nên bề ngoài thì nói «thái-bình» còn bề trong thì lo tính những việc giết người một cách rất g.ã-mạng ghê gớm, không thể nào tỏa về cho được. Ấy cũng như A lơ-mãn vậy. Nếu xét ra rốt A-lơ-mãn chịu thua lúc nọ thì cũng như còn thủ dữ bị chúng rượt và đập đánh dữ nên phải chịu thua một lúc mà thôi, chớ sức mạnh trở lại thì tự nhiên quậy dầu ngóc dậy làm dữ.

Nên tuy là nước nào cũng điều đình cuộc thái bình nhưng nước A-lơ-mãn trong lòng những còn sôi mãn nóng về cuộc trả nửa sau nầy. Bởi thế mà mỗi lần đại hội về cuộc giảm binh thì cũng đều sanh ra đều trắc-trở. Hết sức I-ta-li muốn xin cho mình về đạo binh bộ và binh thủy phải cho bằng nước Pháp, tới nay nước A-lơ mãn lại muốn thị tờ hòa-ước Versailles như là núi giề chuồi, nên cũng nài xin cho mình binh lực cũng bằng kẻ khác.

Về việc đình đoạt binh lính và khí giái thì hội Van quốc người ta cứ coi theo phương diện tùy nước mà định, nhưt là về nước A-lơ-mãn người ta sợ cho « con rắn cốn nọc » nầy lắm nên đâu đó đã định rồi.

Lẽ thì lúc nầy là lúc kinh-tế khủng hoảng nhân-nước A-lơ-mãn nên lo sanh mạng cho dân trước hết mới phải, chí như vấn đề binh khí có ích chi đâu, thế mà A-lơ-mãn cũng ngóc cổ ra kêu nài không chịu thua ai một bước đường nào hết, nên ai nấy mà còn thiếu đủ của các nước rất nhiều mà A-lơ-mãn làm hùng như « liên mạng » đã không chịu giữ lời hứa, trả nợ cho rồi, lại còn trở lại bước chủng đi nầy đều nọ là khác. Thế mới là trái lý cho chớ. Nước Pháp là một nước không nam chính chiến mà A-lơ-mãn cứ khêu-khích chọc-ghẹo hoài, thế mà nước Pháp cũng lâm thinh, cứ coi: Chuyện đâu còn có đó, chuyện phải chăng còn có Van-quốc làm chứng cho mình. Nước Pháp cứ phân bua với các nước Van quốc, được để có người phân xử chớ c ẳng phải nước Pháp sợ sệt chi nước A lơ-mãn.

Đến nay ở trong nước A-lơ-mãn lại sanh ra nhiều đều rắc-rối nữa, nếu nói ra trong lịch sử từ xưa những nay chưa từng có.

Mới đây có tin ở thành Bet-lanh (Berlin) cho hay rằng Chánh-phủ ra lịnh giải tán đại viện Reichstag vì ông hội-trưởng không chịu để cho Tổng-lý toà Nói các tuyên bố các việc hành tán về quốc sự của ngài. Nước A lơ-mãn từ khi thất trận Âu-châu đại chiến tới sau thì bị chia ra nhiều nước hiệp lại làm một nước liên-hiệp, nhưng gọi là Cộng-hòa dân quốc (Deutsches Reick).

Lập-hiến bày ra hồi năm 1919. Reichstag là một cái viện dân-quốc, cứ 4 năm mãn hạng. Viện nầy cả thảy là 66 người Nghị-viên, vừa lập-pháp lại vừa hành-chánh. Trong đó nước Prasse được 20 người đại-biểu, Bavière 10 người, vân vân... Dân tuyển cử Đức Giám-quốc lên làm 7 năm.

Nay Chánh-phủ muốn giải tán viện Reichstag, còn ông Hội-trưởng thì nói rằng việc ấy trái phép nên người lo phương khán cự lại.

Bữa khai hội thì có lính tuần cảnh gát đứng đọc theo đường, có nhà Ngoại-giao các nước dự hội.

Khi cứ bản hội hành-chánh thì ông Torgler Cộng-sản đăng viên đắc cử làm Hội trưởng, ngài liền bắc phải hủy bỏ lời-du của ông Von Papen Tổng lý Nói-các. Còn đảng quốc dân xã-hội lại xin đình việc ấy lại ngày sau.

(*Còn nữa*). PH-LIÊM.

Một đứa 18 tuổi bị 6 án

Có một đứa nhỏ khi trước đã bị đày lên Côn-Lôn, tuổi mới 18 mà bị án đã 6 lần.

Mới đây lính bắt được chàng ta cắt chuồi rồi của rồi có người bỏng, rồi hột chuồi vàng rớt nên chàng ta cui xuống lượm, lính lại bắt. Tên nầy tài nghề về việc cắt trộm chuồi kiên lắm.

Ý KIẾN CỦA TÔI

Khảo về vấn-đề xa-xỉ ở nước ta

IV

Xa xỉ trong những đám quan hôn tang tế thế nào?

Hai bài trước đã luận về xa-xỉ trang sức và xa-xỉ chơi bời, vậy nay xin quan sát vào những đám quan-hôn tang-tế coi dân ta có xa xỉ hay không?

Sách có chữ: « *Lễ dữ kỳ xa, đã ninh kiệm; tang dữ kỳ dị, đã ninh thích* ». Nghĩa là: Về việc lễ thà cần kiệm, hơn là xa-xỉ; còn về việc tang thà đơn đớn, hơn là rình rang. Song dân ta có xét tới câu đó đâu? Họ cứ một mực xài lớn cho thiên-hạ khen rằng bộ có tiền.

Cất được nhà mới, là ăn lễ tân-gia. Mua được chút gì, là ăn lễ tân-quan. Họ ăn lễ lớn lắm. Mời nào là thân-bằng cố-hữu, hương-chức, quan viên, tựu tới cho đông, nhập tiệc. Họ cho rằng vậy là vui nhứt mà danh vọng nữa. Nào hay ăn lễ thâu tiền đi không bằng một phần trăm của số tiền vác đi mua chưng! Quái một đều là cất tí cái nhà tạo-phục cũng ăn lễ tân-gia cho lớn mới nghe!

Còn trong những đám cưới, đám gả thì thấy bộ xa-xỉ nhiều khoản rất nên vô lối. Như nhà giàu dư dả thì có thể chấm chế được. Chi như nhà nghèo thôn thiếu mà cũng rán tiền vay bạc bỏi đem về đặng làm đám cưới cho lớn, đám gả cho tốt? Nhà thì chưng cho rực rỡ, thắt tuí treo bông. Tiệc thì dọn cho vô đeo, đến ngà chén ngọc. Sửa soạn một cái đám kết hôn, cũng trót 5, 7 ngày công, đôi mươi người phụ giúp. Đàng trai đã hao tiền sửa soạn, mà đàng gái còn đòi thêm lễ vật nay kia, đủ thứ hết thảy: Nào sâu lễ đem dưng, nào bạc heo tiền chợ. Họ đòi nặng lắm. Có khi đàng trai phải đi vay mới đủ. Họ cưới gả vì tiền, chớ họ không vì đức. Họ làm cho thái quá, tế ra cực lòng hai phía về sau, nợ nần ly rể dân chúng trả. Phải chi họ để số tiền đó làm vốn cho con thì tốt biết chừng nào!

Lại đến những đám giỗ quậy, tang khó, thì dân nước ta tuông của ra mà lo. Lúc ông bà cha mẹ sanh tiền thì họ không lo bảo bổ mười ân; đến lúc thác, họ lại rinh rang tế tự. Nào bò, nào heo, nào dê, nào ngỗng; con nầy cạo lông vừa rồi thôi tới cắt cổ con kia. Tế ra đãi đằng cho thiên-hạ ăn, chớ ông bà cha mẹ không trông gì hưởng được, mà linh hồn lại phải mang lấy tội sát sanh súc vật. Nghĩ có đau lòng cho chăng?

Khi cáng tế lại nào là đốt giấy tiền vàng bạc, nào là đốt phao tiền phao tre. Tiền nhan đen hao tốn để đành. Còn đốt giấy tiền vàng bạc là làm giàu cho mấy chủ chệt, vì tiền bạc ấy đốt đã tiu rồi, chắc gì ông bà xài được. Vã chăng cái « chết là cái hết » (La mort est la fin) *Từ già biệt già*, thôi thì còn có trông gì kẻ âm ty mà xài đồ dương gian! Còn đồ pháo, bắt quá: bùn-bùn, xẹt-xẹt ít tiếng thì yêm, rồi chỉ thấy tro tro 1 đống xát dọ đường, chớ có ích lợi gì đâu?

Đám tang khó là một đám đau đớn-sao lại mượn đờn ca inh ỏi làm chi! Khiến cho linh hồn kẻ thác không được yên tịnh mà tiu-dìu cõi thọ. Dường ấy, có đau lòng cho chăng?

Nước ta bỉ vậy mà nghèo. Cái nghèo ấy biết kiên ở ai bây giờ! Thôi thì ta nên xét kỹ lại coi, có nên giảm bớt những sự xa-xỉ vô lối ấy không? Nên lắm. Đành rằng cha mẹ chết, ta phải tang khó, để tỏ lòng hiếu thảo, song hiếu là nơi lòng ta, chớ không phải ở nơi sự xài tiền vô lối ấy đâu?...

Nói vậy, chắc có người trả lời rằng: « Tiền của tôi, tôi xài mặc tôi; sao anh lại cằng? » Nếu họ trả lời khẩu khái như vậy, mình cũng nên thôi bộ đi, rồi để coi họ gặp cái năm kinh-tế khẩng-hoảng nầy, họ còn gan ruột nữa không cho biết. Kỳ sau tôi sẽ tiếp luận.

KIM-XUÂN.

Đoàn Hướng-đạo Sai-gon hợp đại hội đồng

Tối thứ tư 14 Septembre vừa rồi, ban Hướng-đạo của Tổng-cuộc thể-thao Annam đã hiệp đại hội đồng tại nhà hội quan đường Mayer để xét công việc của Đoàn từ ngày thành lập đến giờ.

Hiện nay các ban thanh-niên xin vào Đoàn của mình ngày một đông, nhưng vì muốn để các đoàn sanh học lên bực trên nghề là H.Đ.Q. hàng nhì đã nên các Đoàn-trưởng và Đội-trưởng nhứt định rằng sang tháng mười mới hay thăng chạp lấy mấy mới lại bắt đầu nhận thêm nữa.

Hội đồng lại xét ra rằng việc trông nom các trẻ em nhỏ (hạng từ tám đến mười hai tuổi) cũng theo như ở Hanoi sẽ nhờ các Đã hay các Cô trông nom giúp cho, vì đàn-bà thường yêu con trẻ hơn đàn-ông. cần thân mà lại không có tánh nóng nẩy nữa, sự trông nom con nít có phần ích lợi hơn đàn-ông vì vậy nên định trình với ban Tổng-cuộc thể-thao việc nầy.

Hiện nay số H.Đ.Q. ở Saigon được 90 người chia ra làm ba Đoàn là Đoàn Lê-văn-Duyệt, Đoàn Võ-Tánh và một Đoàn Sói Con (Louveteaux).

Sau khi bàn bạc xong, có cuộc bổ thăm bầu lấy một ban trị-sự để trông nom các công việc của Đoàn về niên khóa 1932-33. Kết quả như sau nầy:

Thư ký: M. Nguyễn-văn-Chân;
Thủ quỹ: M. Trần-Khuôn dit Coln;
Trông nom về thơ viện: M. Nguyễn-văn-Trung;
Trông coi về đồ đạc của Đoàn: M. Lương-Thái;
Biên chép các cuộc đi ha trại: M. Lê-văn-Xuân;
Kiểm-soát tài chánh: MM Ngô-văn-Trim, Nguyễn-khắc-Dzu

Ban Minh-Nghĩa mà công việc là để xét những sự thưởng phạt của Đoàn-sinh và các công việc to lớn của Đoàn sẽ gồm có:

M. Trần-văn-Khắc, cố vấn kiêm Đoàn-trưởng Lê-văn-Duyệt;
M. Nguyễn-thành-Long Beliard, Đoàn-trưởng Võ-Tánh;
Nguyễn-văn Hay, Đoàn-trưởng Đoàn Sói Con;
Nguyễn-văn-Chân, Đội-trưởng Phương-Hoàng;
Lương Thái, Đội-trưởng Kim-Kê;
Huỳnh-quang-Lộc, Đội-trưởng Mãnh-Sư;
Trần-Khuôn dit Coln, Đội-trưởng Hắc-Lang;
Lê-văn-Hỉ, Đội-trưởng Bạch-Ên;
Ngô-văn-Trim, Đội-trưởng Mãnh-Hổ;
Lê văn Xuân, Đội-trưởng Hung-Khiển;
Bùi-văn-Trắng, Đội-trưởng Hoàng-Phong.

∴

Đoàn Hướng-đạo Saigon chúng tôi xin có lời cảm ta quan huyện Nguyễn-văn-Của đã giúp chúng tôi một lá cờ vàng thêu kiêm tiền đáng giá 50$, ông hội-đồng Trần-văn-Khá đã giúp hai lá cờ cho hai Đoàn Lê-văn-Duyệt và Võ-Tánh, một vị ẩn danh đã cho đàn em nhà chúng tôi mượn bổ viết chơi tại nhà hát tây tối hôm thứ bảy 3 Sep'embre vừa rồi.

Đoàn-Hướng-Đạo Saigon lai cảo

Tin Thể-thao

Ngày Chúa-nhựt tới đây 25 Septembre 1932, tại nơi sân banh của Tổng-cuộc thể-thao Annam ở đường Mayer.

Theo như chương-trình về cuộc tranh cãi giải thưởng của quan Tổng-đốc « Krautheimer » thì Chúa-nhựt nầy hội J. Comte và hội Khánh-hội phải tranh nhau, tuy bề hơi, song có lời xin của hai hội xin huỡn lại một tuần lễ nữa sẽ tranh với nhau và hai nữa bàn trị-sự Tổng-cuộc cũng muốn rõng thì giờ đặng lo sắp về cuộc nầy cho có vẻ long trọng mới chút đặng cho vừa lòng công chúng yêu qui Tổng-cuộc bấy chầy.

Tuy tuần nầy đình trận đó lại, chớ Tổng-cuộc cũng có sắp đặt hai trận tranh nhau cũng kịch-liệt lắm, tưởng khi mấy nhà mộ thể-thao cũng chẳng bỏ qua rất uổng.

Trận đầu hội Paulbert tranh với La Licorne hai hội nầy rất đồng sức với nhau có lẽ tranh nhau rất kịch-liệt, bên Paubert thì có mấy tướng nhỏ tài lắm, còn bên La Licorne lúc nầy chính đốn lại thêm có nhiều tướng mới vô nên có lẽ trận nầy hay lắm.

Còn trận thứ nhì hội A. Enfants de Troupe tranh với 6-kíp lựa tuyển của C. F. A. P. (Hôm tuần rồi hội A. E. T. tranh vô với Khánh-hội chi thua một bàn mà thôi, hội A. E. T. hiện thời cũng đứng vào hàng thứ nhì thì ba của T. C. tại vậy nên hội A. E. T. còn đường bần bách hội nầy hội kia tranh với mình, song không hội nào một mình đã sức đương cự với A. E. T. nên chiến tướng cự F. A. P. mới lãnh sắp đặt 6-kíp lựa tuyển đặng để đối phó với hội A. E. T. Vậy thì thế nào trận nầy hai bên tranh nhau cũng hẳn hòi lắm.

Thấy cách sắp đặt tranh hai trận đấu cầu như vậy thì biết thế nào cũng hay rồi, vậy tác-giả báo tin trước cho mấy nhà mộ thể-thao chớ bỏ qua rất uổng.

MINH-DƯỜNG.

Nên tưởng đến hai chữ « Đồng-bào »

Hôm Năm kỳ Cựu-niên dân thông-cảm có đăng báo nói rằng: ăn uống đầu cũng phải trả tiền, nhưng có đều đáng cho anh em chi em nên nhớ hơn hết là: trước khi đã bước vô tiệm mà ăn uống, xin hãy nương hai chữ đồng-bào, giúp cho Annam, tức là giúp tích cho nước nhà vậy.

Hiện nay có mấy lí người Annam biết thương, tuy gặt tôi hai chữ đồng-bào, đến tiệm Annam mà ăn uống, cho nên sự buôn bán được thạnh-hành; bởi lẽ ấy mà khách ngoại bang đục lòng tham, mỗi mỗi đều bắt chước Annam. lần con mà thử lợi, cho nên bao nhiêu tiền của chúng ta xài đó đều rót hao đáng nước mà ra biển bắc hết rồi, chẳng ta đâu có ý tới.

Ăn uống trả tiền, sai lòng, mà lại được lân nghĩa, có tiệm ông Ngô-văn-Đào, số 31-33 đường Sabourein chịu truất 10% tiền thâu mỗi ngày bỏ vào quỹ cứu-tế nạn-dân; (5% về phần thất-nghiệp, 5% về phần bảo lụt Trung kỳ), và mỗi buổi chiều thứ năm và thứ sáu từ năm tới 10 giờ, có đờn ca giúp vui cho quí khách. Xin hãy đến Ba lần! Ba lần!

Có hát Thiệt đờn tranh trên hãng Radio đờn và ca giúp vui

Ai bắt được hay là điểm chỉ thì tôi đền ơn một trăm đồng bạc

Vì mất tên ở bàn trốn, ngày 27 tháng sáu Annam, mà nay có kẻ thù bày chuyện huyền hoặc, phao điều ra ăn mạng.

Tôi kính cùng đồng-bào lục-châu, ai có thấy tên **THAI**, gốc ở Phan-thiết, 17 tuổi, không rao không thấp tóc hớt, ốm, đen, mặc thôn, con nít bên hữu nhỏ và có vẩy cá, trên trán lại chơn tóc, có cái theo bằng ngón tay mà sâu.

Xin bắt nó giao cho quan làng cầm nó lại, rồi cho tôi hay, tôi đền đền ơn chẳng sai lời hứa và rất cảm ơn.

NGUYỄN-TẤN-NAY.
Xã-trưởng
Làng Tuyên-bình, Mộc hóa.
(Tânan)

THUỐC SI-TI-MUY-LON
(STIMULOL)
HIỆU CHẲNG-LƯC CHO CÁC NGƯỜI YẾU-ỚT, KÉ QUYỆN DÀI, NGƯỜI LIỆT-DƯƠNG.

Bào chế theo hoá-học tại viện thuốc quan đốc-tờ thành Ba-lê số 177 phố Jeanne d'Arc, Paris.

Thuốc SI-TI-MUY-LON (Stimulol) hồi-sinh được bộ máy thần-kinh.

Công-hiệu thần-tốc và lâu-dài. Có hàng ngàn đấy chứng-thực.

Xin hỏi tại hàng bào-chế Pharmacie Centrale J. MUS, đường Sabourain (góc đường Catinat) Saigon mà hỏi sách.

Muốn nói tiếng Pháp cho được đúng....

Học tiếng Pháp, chữ Pháp ai, mà lại muốn nói tiếng Pháp cho được đúng không phải là sự dễ. Nhưng vậy mà nếu ta biết tìm cách học, thì cũng không khó gì lắm.

Ta hãy nên đọc một cuốn sách « NE DITES PAS » DITES » của ông Reybaubet, Directeur des Ecoles primaires de Saigon, soạn ra, rồi coi theo đó mà tự học lấy lấy một mình, thì sẽ nói được đúng không sai.

Sách nầy chỉ bảo mỗi cách kỹ lưỡng và rành-rẽ lắm. Không phải là chỉ đem cái cách nói thế nào cho đúng để cho ta xem mà thôi, cũng đem cả cái cách nói thế nào là gọi không đúng để cho ta so-sánh đặng biết lượt-mẹo của tiếng Pháp. Vậy quyển mới đề là « NE DITES PAS » DITES » (Không nên nói: « Nên nói: »)

Tỉ như không nên nói: « Si je serais riche, j'habiterais une belle maison », mà nên nói như nầy: « Si j'étais riche, j'habiterais une belle maison ».

Ấy là rõ ràng một đều ta đã cho biết cách chỉ bảo kỹ lưỡng rành rẽ như thế cho thật ra thì trọn trong một cuốn sách ấy, khiến cả câu nào là không đáng cho ta phải coi phải học để dùng trong khi chuyện vãn.

Ai là người có biết chút ít chữ Pháp, muốn nói cho được đúng, hãy nên mua cuốn sách nầy mà đề đành. Có ích lắm và dễ học lắm.

Có để bán tại nhà In Union Nguyễn-văn-Của, 57, rue Lucien Mossard, Saigon.

Giá mỗi cuốn: 0$80

御駕回鑾
Ảnh Ngự-giá hồi-loan

Kính cáo cùng liệt vị quí khách biết cho rằng: Vì nào muốn mua ảnh *Ngự-giá hồi-loan*, từ Tourane đến Huế đủ các khi lễ lục hồi hồi, chia ra lớn bốn bộ: kiểu 13 - 18:

Bộ thứ nhứt	1 — Trọn bộ có 10 bức giá		2$50
Bộ thứ nhì	2 — do —	20 — do —	5.00
Bộ thứ ba	3 — do —	30 — do —	7.50
Bộ thứ tư	4 — do —	40 — do —	8.00

Ảnh rất đẹp rất cần thận để đời không phai.

Vì nào mua ảnh xin gởi thơ cho M. Tôn-thất-Cảnh, chez M. Tôn-thất-Lương Secrétaire à la Résidence Sup^t à Huế.

Tiếp được thơ xin gởi ảnh liền, bằng cách lãnh hóa giao ngân « Contre remboursement ».

Vậy xin quí khách viết thơ cho rõ ràng quí tánh danh và chỗ ở sở đường để khi gởi khỏi sai lạc.

Nay kính cáo,
TÔN-THẤT-CẢNH.

VỀ VIỆC TÀI CHÁNH

GIÁ BẠC
Ngày 23 Septembre 1932.

	23 ♦	23 ♦
Nhà-nước	10F 00	10F 00
Ngân-hàng Đông-pháp	9 86	9 86
Banque Franco-Chinoise	9 86	9 86
Financ. Fse et C.	9 86	9 86
Hong-kong Shanghai	9 86	9 86
Chartered-bank	9 86	9 86
Sté. Annamite de Crédit	9 86	9 86

∴

MÈ CỐC
Giá cho đến nhà-máy Cholon, bao lấy luôn giá lao 68 kilos

Paddy pour riz de choix	2$18 à 2$23	
Paddy pour riz numéro 1	2.10 à 2.15	
— n. 2.40% Japon	2.00 à 2.05	
— n° 2,50/55 % Java	1.93 à 1.98	
Paddy alimentaire	1.83 à 1.88	

Ai muốn?...

Có một người đờn bà có con học tại trường Bổn-quốc; hiện giờ bà có lành năm ba vị học-sanh cũng học tại trường Bổn-quốc về ăn ở tại nhà bà. Bà hết lòng chăm-nom lo-lắng việc ở-ăn rất tử tế lắm.

Vậy những nhà nào ở xa, có con lưu học tại trường Bổn-quốc đây, muốn cho được có nơi ở ăn tử-tế, khỏi lo ngại đến chị, thì nên tìm đến nhà bà mà gởi gắm. Bà sẵn lòng chiếu-cố.

Nhà bà ở tại đường
Pierre Flandin số 27 — Saigon

Quí vị!

Muốn mướn về hình thiệt tốt đặng làm lời rao cho có hiệu-quả:

Muốn vẽ hình dặng in trong sách, hình vẽ theo yết-thị lời rao buôn bán

Các thứ tranh họa mỹ-thuật thiệt khéo về bằng phấn hoặc bằng dầu, văn văn...

Xin mời đến thương nghị lại

Imprimerie de l'Union
NGUYỄN-VĂN-CỦA
57 rue L. Mossard SAIGON

Xin đừng lầm
Nam-Việt với Việt-Nam

Vốn là chúng tôi sớ lập ra hãng Savon hiệu Việt-Nam đã lâu nay, ai ai cũng đều hoan nghênh là Savon thiệt tốt, chẳng kém Savon Marseille mà giá lại rẻ hơn. Nay chúng tôi mới hay rằng có một thứ Savon mới ra đề hiệu Nam-Việt, và có nhiều ông mua lầm tưởng là Savon Việt-Nam, viết thơ cho chúng tôi hay. Bởi vậy nên chúng tôi viết bài nầy xin qui ông, qui bà có mua savon Việt-Nam, thì coi kỹ có dấu hình người đờn-bà Việt-Nam là savon của chúng tôi

Nay kính cáo,

∴

VIỆT-NAM
Savon Sã

Vì nhiều ông viết thơ muốn mua một thứ Savon Việt-Nam có mùi thơm để rửa mặt, gội đầu hoặc giặt khăn, động mùi thơm ấy bán mùi Savon, mà dùng thế cho Savon thơm khác nên chúng tôi chế ra thứ Savon nầy gọi là Savon Sã có mùi thơm ngọt, không phải như Savon Sã của khách bán thuốc nay, vì Savon nầy tốt hơn nhiều và nếu dầu tốt, không lộn Soude caustique, nếu đúng 72%, phần dầu, theo kiểu Marseille, nên rửa mặt không hư da mặt, mùi thơm lại cầm lâu mà bán giá thật rẻ cho mỗi người mua vẻ xài thử.

Nay kính cáo.

ĐÔNG DƯƠNG HÓA-XA NAM QUẬN

Lời rao

Khoảng đường xe lửa KRONGPHA lên DA-LAT hư chưa sửa xong, hành khách đi xe lửa tới Krongpha thì lên có xe hơi của Madame Perrin rước thẳng Dalat.

Nếu như không có đều gì trở ngại thì thứ năm nầy xe lửa có thể chạy tới ARBRE-BROYÉ được.

Saigon, le 19 Septembre 1932.

Bình sang độc
và đường tiêu-tiện của đờn-ông

Là một quyển sách rất có ích để cứu bịnh cứu khổ cho phần đông các bạn thiếu-niên.

Ông Lương-y Trương văn-Quế rất dày công soạn ra một cách kỹ-lưỡng tinh-tường.

Giá mỗi quyển 0$90. — Ở xa gởi luôn 1$00.

Có để bán tại NHÀ IN UNION NGUYỄN-VĂN-CỦA, 57 rue Lucien Mossard Saigon.

RU'Ợ'U PIPPERMINT
ĐỘI CHO ĐƯỢC HIỆU
GET!
Rượu nầy uống mát khan tiếng và tiêu.
Làm bằng đường tinh anh.
BÀ CHÚA NHỮNG CRÈMES BẠT-HÀ.
Pha lẫn với nước, rượu Bạt-hà Pippermint, uống lấy làm mát mẻ lắm.
Hãng cất ra từ năm 1796 ông **GET FRÈRES** ở thành REVEL (Tỉnh Haute-Garonne)

FEUILLETON N° 16 — DU 23 SEPTEMBRE 1932.

TÁC-CHƠN TIỂU-THUYẾT

Trời cao có mắt

(NỖI KHỔ HỒNG-NHAN)

của *N. Q. D.*

Ở trong cõi tạm nầy đây,
Thì cho chết cuộc vui vầy mới tường;
Người đời hay gặp tai ương,
Nếu không sắt đá thì thường bị nhọc,
Hàn mà đợi, rán mà cho.....

VI. — MỘT SỰ BẤT NGỜ

(Tiếp theo)

Nhờ có ngọn đèn leo-lét, chàng nhìn kỹ, thấy mấy bịnh nhơn nằm gần bên chàng rất đông, ngủ ngáy rán vang. Chàng buồn bực quá, với rầm-rĩ cả mình, nên chàng nằm mê lại.

Tâm giờ sớm mai, chàng thức dậy, thì thấy một hộp sữa bò, một bát cháo, một chai nước trà Huế ở bên chàng rồi. . . . Chàng lời mệt, nên mượn anh gát-dan (gardien) mở giùm hộp sữa cho chàng uống.

Quan thầy lại, chàng nằm êm cho quan thầy coi mạch, nghe một hồi rồi quan thầy lắc đầu và nói: « Bịnh của chú khó lắm! Trái tim và phổi đã nát và sưng rồi, chắc khó mà sống đặng! ».

— Bẩm nhơn cũng nhờ ông, xin ông rán giùm tôi không dám quên ân.

— Thôi, tôi biết, chú đừng có nói chuyện nhiều mau mệt, hãy nằm nghỉ cho khoẻ, tôi cũng rán thử coi». Nói rồi đi qua phòng khác.

Tứ-Linh rầm, ngẫm biết trong mình khó sống, nên kêu anh gát-dan lại, trao 1 đồng-bạc và nói: « Anh làm ân xuống nhà thơ, kêu dây-thép-nói, kêu quản chân-thành Biên-hòa, rồi anh kêu thầy Thơ-ký Lê-hữu-Hạnh mà ổi như vầy: Hoỳnh-tử-Linh, đi chơi bằng xe-hơi, xe bị đụng trước cửa quán Long-thành, Tứ-Linh bịnh nặng lắm, mười phần không kể một, hiện đang nằm ở nhà thương Long-thành. Người muốn trước khi chết được gặp mặt thầy mà nói sự chi đó. Vậy thì thầy hãy xuống mau, cho được gặp mặt ban thầy.

« Anh làm ân nói giùm như vầy cho tôi. Còn dư bao nhiêu tiền tôi tặng cho anh hết ».

Người gát-dan đi rồi. Tứ-Linh nằm suy nghĩ về sự thầy viết thơ báo hai cho chồng, vợ, cha, con Hữu-Hạnh phân lia, thì thầy ân-nân lắm. Thầy định bề gặp mặt Hữu-Hạnh thầy sẽ nói hết duyên cớ cho Hữu-Hạnh nghe mà xin chuộc tội.

Người gần chết, biết sẽ mình phải quẩy, mà ăn-năn, nghĩ cũng nên đung chế.

Tên phạm-nhơn, đem tìm cho Tứ-Linh một mũi thuốc khoẻ, rồi thì người gát-dan về cũng tới, bước vào nói cùng chàng: « Tôi đã kêu thầy Hạnh mà nói rồi, thầy nói chín giờ thầy xuống tới ».

— Cám ân anh, thôi, còn dư bao nhiêu bạc tôi đền ân cho anh đó.

Hữu-Hạnh đang giờ làm việc, tiếp được tin Tứ-Linh bị nạn xe-hơi, thì chàng nóng lòng lắm, bương bả xin phép quan Chủ-quận rồi mướn lô-ca-xông mà đi xuống Long-thành.

Xe chạy thì man, mà chàng vì có việc gấp nên coi xe đi chậm lắm! Chàng hối sốp-pho, rồi ngó đồng-hồ ki-lô-mết, thấy 80-90-95-100 ki-lô-mết (kilomètres) một giờ, thì chàng giực mình, bảo sốp-pho bớt máy. Vì chàng sợ chạy lẹ rủi ro như Tứ-Linh mà khốn.

Xe xuống đến Long-thành, quẹo vào cửa nhà thương, rồi đâu trước sân, thắng nghe két-két, Hữu-Hạnh lật đật nhảy xuống, bước vào xin phép quan thầy mà thăm Tứ-Linh.

Anh gát-dan vâng lời quan thầy dẫc Hữu-Hạnh đi vào phòng Tứ-Linh rồi trở ra, chỉ thẳng một mình Hữu-Hạnh ở đó. Lúc ấy chín giờ thiếu mười lăm, Tứ-Linh đang mê mệt, nên Hữu-Hạnh bước vào mà chàng cũng không hay. Hữu-Hạnh thấy Tứ-Linh đầu bần bỏ, mặt dẫu dáy, thì giọng lòng, nên bước lại rờ trán Tứ-Linh.

Tứ-Linh giực mình mở mắt, thấy Hữu-Hạnh thì lộ sắc mừng, chàng chỉ ghế cho Hữu-Hạnh ngồi, rồi nói: « Bạn đưa tay cho tôi biết... ! » Hơi nói nhọc mệt lắm! Hữu-Hạnh bắt tay chàng rồi, bèn ngồi xuống ghế mà nhìn Tứ-Linh.

— Hữu-Hạnh hỏi: « Bạn, bây giờ trong mình ra sao? »

— Chắc tôi phải chết lắm bạn ơi. Tôi mệt, rêm, nhức, quá! Thiệt cũng lấy làm may mà hôm qua bạn ở nhà đó đó! » Tứ-Linh nói mà bộ hếp hối.

— Bạn kêu tôi xuống có việc chi? Tôi thiệt nghe tin bạn, sốt ruột quá, nên lật đật xuống liền đây.

Còn nữa

Báo CHƠI-ĐỜNG là một tập báo mỹ-thuật nhứt các báo xuất-bản bằng tiếng Annam chuyên nói về hát bóng, kịch-trường, và thể-thao.

Giá bán thật rẻ, có 5$00 một năm. Thơ, mandats gởi cho:

M. ĐẶNG-TRỌNG-DUYỆT,
Directeur du Chơi Đường.
28, Bd Henri d'Orléans
-:- HANOI -:-

Giúp học thêm tiếng Pháp
CUỐN
HỌC LẤM PHÁP VĂN
CỦA ÔNG
TRẦN-VĂN-THẠCH
Cử nhân Văn-chương
Được công chúng hoan nghênh
ĐÃ BÁN ĐƯỢC 2300 CUỐN TRONG 4 THÁNG
Gởi mua nơi:
Imprimerie-Librairie de l'Union
Saigon

Vừa khéo vừa kỹ

Đã lâu, chúng tôi vẫn chuyện vãn đương thiếu-niên cập lánh làm nghề cửa-xe đánh nhiều, ấy là sở-trường. Bà-tuân muốn làm bằng ấy cái, chúng tôi cũng sắm cho. Làm hoàn-thiện rồi đem ra dùng. Lại công có đông bàn tủ nhiều kiểu khéo đẹp và kỹ-càng, ai dùng cũng được vừa ý và khen ngợi. Như là đóng toàn bằng cây danh-mộc.

Vậy mong đồng-bào xa gần đến mộ-đồng chiếu-cố, chúng tôi lấy làm hân-hạnh và cảm-tạ lắm.

Nay kính cáo
Nguyễn-văn-Vĩnh dit Dưỡng
ga gare xe-lửa Lai-thiêu.

Hội Vạn-Quốc Tiết-Kiệm
HỘI HIỆP BỐN NẠT DANH PHẠM
Dưới quyền kiểm soát của Chánh-phủ Đông-Pháp
Vốn 1.000.000 lượng (Thượng-Hải)
và 8.000.000 phật lăng đã đóng tất cả
QUẢN-LÝ CUỘC ĐÔNG-PHÁP :-SAIGON số 26, đường Chaigneau
Chi nghánh ở tại Hà-nội số 1[illegible] đường Borgnis Desbordes

Muốn lập vốn
Muốn lập tư bổn
Muốn để dành tiền cho con trẻ ăn học

Thì hãy mua vé của hội VẠN-QUỐC TIẾT-KIỆM
— *Vé 1.000 đồng* —
mỗi tháng góp 8 đồng
— *Vé 500 đồng* —
mỗi tháng góp 4 đồng
— *Vé 250 đồng* —
mỗi tháng đóng 2 đồng.

Mỗi tháng đến có cuộc xổ số, nếu số mình ra thì được Hội trả tiền lại nguyên cái vé lại khỏi góp tiền nữa.

Còn nếu không trúng số, thì mãng hạn giao kèo, Hội trả đủ số bạc lợi, và được chia 33, 33⅔ tiền lời của Hội.

Chúng tôi sẽ gởi sách cả nghĩa rõ các điều-lệ, cho chư vị nào muốn rõ cách thức mua vé của Hội.

NÊN LƯU Ý: Hội cần dùng nhiều người chắc chắn và từ tế đặng làm quản lý những nơi mà hội chưa có người thay mặt.

SỐT-RÉT-NGÃ-NƯỚC
QUINOFORME

« Đường bất giáo, phụ chi quá »
(AN TỬ KINH)

Mới xuất hiện
một quyển sách luân lý đáng giá trị nhất là
CỬU CỬU TIỂU GIẢM
(9 × 9 = 81 leçons de lectures morales)
Của một vị giáo-học kim thông Hán-học và Tây-học
ông **CHÂU-BẠC-HẢI** soạn ra
Do các nhà sách lớn bán là nhà
N° 11 Passage Garcerie Saigon
Giá sách..... 0$45

PHÂN COI CHỪNG ĐỒ GIẢ MẠO
HÃY NÀI CÁI KỲ TÊN: MIDY

SANTAL MIDY
(Săn-tan Mi-dy)

Thuốc nầy hiền và tính hảo để trị bịnh *đau lâu*, mới cũ gì đều thấy hiệu, (không có dùng thứ Copahu và không cần thục).
Mỗi hoàn bọc đều có đóng hiệu **MIDY**.

Buôn bán lớn số, 8, Đường Vivienne, Paris.
Trong mấy nhà Thuốc.

DÂY BẰNG
Cho các Viên-Quan

Bổn-hiệu có tiếp đăng bản Pháp mới gởi sang các thứ dây bằng (*écharpes*) cho viên-quan như Đốc-phủ, Phủ, Huyện, Cai-tổng hạng-nhứt, hạng-nhì, hạng-ba, Hội-đồng địa-hạt, và Bản-biện Phó-tổng.

Vì mỗi thứ có vài ba cái mà thôi nên Bổn-hiệu xin các quí ngài nào có cần dùng thì viết thơ liền cho Bổn-hiệu mà hỏi giá. Bổn-hiệu sẽ hồi âm cho quí ngài biết.

Nếu chậm trễ Bổn-hiệu bán hết thời phải đợi cả năm hầy tháng nữa bên Pháp mới có gởi qua thêm.

Xin quí ngài lưu ý.

Imprimerie de l'Union,
NGUYỄN-VĂN-CỦA
57, rue [illegible] Massiges,
SAIGON

TIÊU ĐỘC — PHÁT HÃN
TRỪ BỆNH NGỨA — BỔ TỲ VỊ
TA LỌC
Máu ta bằng thuốc
SAN-SỞ-PA-RAY
PA-RI-DI-EN-NỞ
(Salsepareille Parisienne)
Thuốc chuyên-môn rất công-hiệu để chữa bên
Bán tại khắp các hàng thuốc tây
THANH LƯƠNG
Bán buôn tại nhà [illegible]

Cuộc thi giải trí
CỦA NHÀ THUỐC NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG
Số 47, đường Canton -:- CHOLON

Kỳ thi thứ nhứt
kết quả như sau nầy:

Hạng nhứt.— Ông Trần-thái-Bạch, Instituteur à Tân-châu (Châu-đốc); được thưởng một cái xe máy hiệu Bécé Sport complet tốt nhứt giá đáng 75$00 và 100 ve dầu Nhị-Thiên giá 25$00 cộng là 101$00.

Hạng nhì.— Ông Nguyễn-văn-Phát, employé de commerce à Saigon; được thưởng 100 ve dầu Nhị-Thiên-Đường và 10 lố savon vệ-sanh Nhị-Thiên-Đường; hai món giá đáng 55$00.

Hạng ba.— Ông Huỳnh-văn-Năm, commerçant à Biên-hòa; được thưởng 20 ve rượu vệ-sanh và 10 hộp kem (hộp 4 hướn) sâm nhung vệ-sanh hướn hai món giá đáng 30$00.

Hạng tư.— Ông Lý-Thuận, commerçant à Tam-kỳ; được thưởng 50 ve dầu Essence de Menthe trắng hiệu Nhị-Thiên-Đường và 5 ve lớn « Huyết-Trung-Bửu ».

Hạng năm.— Cô Phan-thị-Tuy à Hoa, commerçante à Châu-đốc; được thưởng 2 hộp « Savon vệ-sanh » 10 thỏ « Trần-Châu Phấn » và 10 ve « Tây-Thi-Lộ ».

Hạng sáu.— Ông Trần-quang-Liêu, Bãi-xáu, Sốctrăng, được thưởng 10 ve rượu « Bá-Bổ ».

Đây là quí danh của các vị đáp trúng kỳ thi thứ nhứt, và Bổn-đường cũng đăng trọn bài thi được chấm hạng nhứt của ông Trần-thái-Bạch dưới đây cho chư tôn nhân lãm.

Còn bài thi nhì tới thứ sáu thì ý kiến như bài thứ nhứt, vậy chúng tôi xin miễn đăng.

Vả lại những bài thi gởi đến có gần 2 ngàn vị, mà phần nhiều liệt vị lại buộc Bổn-đường rằng: dầu trúng dầu không đều phải hồi âm cho liệt vị rõ. Vậy tiện đây Bổn-đường cũng xin kiếu lỗi cùng liệt-vị vì nhiều quá, Bổn-đường không có thể mà hồi âm cho mỗi vị được. Hễ vị nào có đăng tên trên đây thì là người đáp trúng, còn vị nào chẳng thấy đăng tên trong 2 tờ báo là « Lục-Tỉnh Tân-Văn » và Trung-Lập Báo », thì đã hiểu rằng mình không trúng rồi vậy. Ngừa xin liệt vị biết cho.

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG
Đại dược phòng
Cẩn bạch

Tân-châu, le 3 Mars 1932.

Thơ kính gởi cho Ông chủ tiệm thuốc Nhị-Thiên-Đường chứng chỉ Chủ khảo kỳ thi thứ nhứt của quí hàng đã đăng trong quyển Vệ-Sanh-Chí Nam năm 1932 này.

Kính đáp sáu đề thi:

Đề thứ nhứt.— Trong một trăm mấy vị thuốc cao, đơn, hoàn, tán của quí hàng kể ra trên mấy vị kể tên dưới đây, thường gì là bất lương nó giả mạo đặng gạt thiên hạ mà tiền lời:

Hoa đàm chỉ khái tán, Toàn hiệp phát lãnh hoàn và Văn ương Nhị-Thiên-Đầu.

Đề thứ hai.— Những bổ-lãi bất lương ấy nó thấy những thuốc của quí đường triệt là thuốc hay, trị bịnh như thần, bà phát bá trúng, thiên hạ đều ngợi khen, thảo chủ đều quí chương, ấy là cũng nhơn mua của được thuốc của hiệu *Nhị-Thiên-Đường* mà dùng; mỗi năm qui đường bán rằng hàng sa sẩy, không biết được bao nhiêu mà kể cho xiết được. Hồi chung mà thấy bán chạy như vậy, rồi nổi mạnh tâm làm quấy, tham đồ sự lợi ngu mục hồn châu, làm thuốc giả, hoặc làm ve lọ cho giống in, đem trà gạo đen thế vào mà thủ lợi cho nhiều là bổ cho ấy.

Đề thứ ba.— Trong mấy vị thuốc bị giả mạo đó thì có một thứ *Nhị-Thiên-Đầu* là bị làm giả nhiều và thường hơn hết.

Đề thứ tư.— Vị thuốc *Nhị-Thiên-Đầu* bổ trương thứ 209 trong quyển *Vệ-Sanh Cẩm-Nang* năm 1932 nầy.

Chuyên trị các chứng bịnh kể ra sau nầy:

Hễ mùa cảm mạo, nghẹt mũi nhức đầu, chóng mặt bải-hoải trăng thông hàng, cảm nắm khi đóc trong uống gói trong thấy, đều đáng được.

Trà trước đau bụng, ăn uống không tiêu, sinh bụng ợ chua, lòng nóng lửa đốt trong ruột quặn đau ngón thơ, trong uống đáng được hết thảy.

Đàm lên chậm nghẹt, hắc-ín nhọn sự, hơm rả gầy ngâu cứ gì đó thì phải dùng dầu Nhị-Thiên mà thoa nơi phía trong mũi và thoa hai bên hông ngực, thoa dưới cổ, hai bên cuống họng, phải thoa cho thường thì chỉ hai liền.

Họ hen kéo khò, đàm muốn chẳng lên, hơi dồ không thông, phải lấy dầu Nhị-Thiên mà thoa nơi cuống họng và trước ngực cho thường, lại còn phải uống chừng 10 giọt dầu để vào trong một chung nước trà nóng hay là rượu cho mỗi uống thì đàm là liền.

Lâu cho đến tức ngực mà thoa cho đều thì trong 10 phút đồng hồ là thấy hiệu nghiệm lạ lẫn lối đó thì nghiệm rõ, rên mới biết.

Đau ba năm liếp mà xây xẩm mặt mày, hãy lấy nhiều dầu đổ vào đầu, hễ đầu Nhị-Thiên mà thoa hơi bang lạnh, trên ngực và dưới bụng, nhứt là phải thoa nơi lỗ mũi rồi ngồi coi theo cách nói trên kia mà uống thì thấy nó công hiệu như thần. Hoặc lúc có thai nghén trong mình mà dùng nó thường thì là càng tốt lắm. Tôi thường thấy phần nhiều đau bụng, hoặc đi ăn hoặc đi xe lửa hoặc đi xe hơi, có nhiều khi có một chai dầu Nhị-Thiên bỏ thơ trong túi. Thế nó vẫn là một phương hay trong lúc đi đường vậy.

Con nít mà bị kinh phong, mê ngủ, đêm ngày là khóc, hoặc hay ọ sửng, ấy là do trong ruột có phong ngồi thoa trong cũng tài thấy nó hiệu nghiệm như thần.

Đi tu mà dan sóng xây xẩm cũng mặc hễ biết mà dùng đầu Nhị-Thiên, nó ít trúc ấy mà hiệu vô sự.

Dân Nhơn ấy rất có hệ tại, nếu trị nhiều chứng hay không chỗ nói ngoài đầu phong đau bức, hoặc bị phong thấp mà bài hoải tứ chi, tay chân nhức mỏi, trong uống ngoài thoa, bịnh chưa đặng lẽ. Hoặc bị đã hỏi mà nhức răng, phải dùng bông gòn nhúng dầu Nhị-Thiên mà nhét vào chỗ kẻ răng đau, thì thấy hết liền.

Còn những mấy chứng vô danh thũng độc, các thứ ghẻ chốc, con nít bị thai độc, mà sanh ra ghẻ, ngứa ngáy cả mình; hoặc bị muỗi cắn, hoặc bị côn trùng, thì cứ dùng dầu Nhị-Thiên mà thoa thì hết.

Con cảm dùng, thì chẳng chỉ khỏi, mà lại nữa uống thì từ năm lọ cho đến mười giọt. Con nít thì 1 giọt cho đến 5 giọt, tùy theo bịnh nặng nhẹ, tuổi lớn hay nhỏ, uống với nước trà hay là nước sôi cũng tốt.

Giá bán mỗi ve là... 0$25

Đề thứ năm.— Những kẻ bất lương ấy lợi mà chẳng kể đến mạng người, đều mới lo tìm thiên phương cách kế nhơn mạo lấy của nhà thuốc Nhị-Thiên-Đường, thì đã bị luật công-binh của Chánh-phủ sửa phạt chung nó rồi.

Vụ ấy tòa sửa phạt đã xử ngày 13 Juin 1930, cũng là ấy đã có đăng vào trong 3 tờ báo là: «Opinion» ra ngày 3 Juillet 1930, báo «Lục-Tỉnh Tân-Văn» ra ngày 7 Juillet 1930 và nhựt-báo chữ Tân là «Dân-Quốc Nhựt-Báo» ra ngày 11 Juille 1930. Xin coi nơi trương 21, 22 và 23 trong quyển Vệ-Sanh-Chí Nam của Nhị-Thiên-Đường mới xuất bản trong năm 1932 nầy thì rõ.

Còn một vụ khác nữa, đưa thủ phạm là một người khách tên ở tại chợ Cầu-lấy, đã bị tòa sửa phạt hồi chưa đầu xử rồi.

Vụ nầy không những là tòa sửa phạt vậy chúng nó mà thôi lại còn phạt từ mà răng trí chúng nó là khác vậy. Vụ nầy đã có nói sơ trong Vệ-Sanh-Chí Nam của quí đường năm 1932 nầy, nơi trương thứ 24, và ấy có đăng rõ nơi tờ báo «Lục-Tỉnh Tân-Văn» trong năm 1931.

Đề thứ sáu.— Sách có câu rằng: *Tham canh sống chồng, thương hầu thiên tai; lợi kỷ tổn nhơn khổ vô quả báo?*

Phàm ở tới rất đỗi là những người lương thiện, một lầm chí cuối, chỉ cứ cây sâu cuốc bẫm, cày gió tầm mưa, cầm cui làm ăn đổ mồ hôi xót con mắt kia; mà hồi còn bị tai họa nơi trời thay.

Huống chi những kẻ tham làm giả dối, muốn vụ lợi cho mình mà làm hại cho người; coi mạng người như cỏ rác, mà đều cho mình được lợi thì thôi; thì chu gì cuộc rồi chúng nó có tránh đâu cho khỏi luật trời và phép nước?

Ấy rõ ràng là: *Gian giảo nguyên lai thiên bất đáng* » đó.

TRẦN-THÁI-BẠCH,
Instituteur à TÂN-CHÂU

LE SURMENAGE
DE
L'ESTOMAC

Dans notre vie fiévreuse, nos nations plus lestes [illegible] nos dîners, si d'insalubres aliments [illegible] lons les bouches trapies à la bécassiers quelles, et il se trouve aussi que par la suppression [illegible] nière normalité, nous [illegible] tous dès le début, [illegible] digestion. L'estomac fonctionne mal presque des tiraillements, [illegible] la dilatation, des crampes, des vertiges, des [illegible]. Pour supprimer ces douloureux malaises il faut mettre l'estomac au repos. Pour reposer l'estomac sans affaiblir l'organisme, l'usage de [illegible] quelques semaines le régime du docteur [illegible] Cette dose [illegible] [illegible] parce que [illegible] les estomacs les plus [illegible] et les plus [illegible].

PHOSCAO

Le phosphate [illegible] le phosphate [illegible] le phosphate [illegible] le Phoscao [illegible] régulateur [illegible] l'organisme [illegible] les tempéraments, [illegible] Le Phoscao [illegible] les maladies, [illegible]

ENVOI GRATUIT D'UNE BOITE ECHANTILLON

Bột PHOSCAO
Có trữ bán khắp mọi nơi

HOÀN-THIÊN TIỂU-THUYẾT

Giàu lớn bởi trời

(Tiếp theo)

Người chủ tiệm ấy nghe khách nói bèn tái mặt, rồi chẳng chịu, bèn mắc cười mà nói rằng: « Nếu ông chịu bán thì tôi ý ông muốn định giá bao ông cứ nói thiệt, tôi chẳng dám kêu nài mắc rẻ chi đâu ».

Lúc bấy giờ, Văn-nhược-Hư cũng không biết đang giá bao nhiêu mà nói, trong lo ngồi rồi chưa biết rõ làm sao?

Trương-Đại thấy vậy bèn lấy Văn-nhược-Hư một cái, rồi lên đưa ra bạ ngón tay mà nói rằng: « Thôi thì bán giá nầy cũng được mà ». (Ấy là ý Trương-Đại bảo nói ba ngàn lượng) Văn-nhược-Hư lắc đầu, đưa lên có một ngón mà nói rằng: « Cũng bấy nhiêu đây, thiệt cũng khó mà mở miệng ». Người chủ tiệm ngó thấy bèn nói rằng: « Một vật rất bau như vậy, lẽ nào lại bán giá đó, các ông cư điều tôi nói ».

Ai nấy thấy vậy, bèn kêu Văn-nhược-Hư ra ngoài mà nói rằng: « Thôi thì mình cư thạch gia cho thiệt cao đi, rồi để cho va trả thử coi bao nhiêu cho biết ». Tuy vậy mà Văn-nhược-Hư vẫn cũng ngại ngùng, thiệt khó mà mở miệng.

Mấy người kia cư nhỏ thục hoài, Văn-nhược-Hư bèn đành liều mà đòi bán giá ở muôn lượng bạc.

Người chủ tiệm ấy cũng con lắt đầu mà nói rằng: « Tôi quá! Tôi quá! Ông cư giá ngộ nghĩa, có lý nào như vậy ma ». Vừa nói vừa kêu Trương-Đại ra ngoài mà hỏi riêng rằng: « Anh thường vượt ở bên thuở nay, thiên-hạ đều gọi anh là Trương-thực-hoa, vậy ma cái vật như vậy, anh ma đi chẳng biết, trong đó có những gì hay sao? » Trương-Đại nói: « Thiệt tôi chẳng dâu chi ami, vật ấy vốn của bạn tôi tình cờ mà xi được ở trên một hòn hoang đảo kia, cho không phải mua, nên khó biết giá. Nếu quả có nằm muôn lượng bạc ròng, trọn một đời ăn đã dư no sung sướng, thì anh cũng mãng nguyện rồi, tướng anh chẳng chung cầu kêu nài chi nữa ».

Người chủ tiệm nói: « Nếu vậy thì tôi xin nhờ anh làm người đại-bảo cho tôi và xin viết tờ hiệp đồng trước cho chắc chắn việc mua bán rồi sẽ giao bạc và lấy hàng ».

Trương-Đại nói: « Ông chủ tiệm nói vậy thiệt là công đạo, vậy thì chúng ta phải đồng làm người bảo-chứng mới được ».

Rồi đó ông chủ tiệm liền khiến người lấy giấy mực nghiên bút ra, Trương-Đại bèn viết tờ ấy như vầy:

« Đứng lấy tờ Hiệp đồng, nay có anh Trần-Hữu tên là Văn-Thiệt, cùng Nhược-Hư, ở nơi Hải-ngoại đem về một cái xác con quí, Người nước Ba-Tư tên là Má-hưu-Hắp tình nguyện mua cái xác (mu) ấy giá bạc là năm vạn lượng; giao kết đành rành, hễ lập tờ nầy rồi thì một đàng giao hàng, một đàng giao bạc; không ai được nói đi nói lại trái trở giông gì, nếu người nào mà trái y tờ nầy, thì sẽ bị phạt y như gia bạc đã nói trên đây, vì vậy ma phải làm tờ Hiệp-đồng nầy để cầm làm chứng.

« Tờ nầy làm ra hai bổn, tại Phước-kiến ngày.... tháng.... năm.....»

« Người bán là Văn-Thiệt ký tên.

« Người mua là Má-hưu-Hắp ký tên.

Bọn Trương-thực-Vận tờ người cũng đều đứng ký tên vào tờ ấy ma làm người Bảo-chứng.

Tờ giấy xong rồi Trương-thực-Vận cười rằng: « Chúng tôi đứng bảo-chứng vào tờ Hiệp-đồng về việc mua bán số bạc rất to, thế thì tiền buôn hông của chúng tôi cũng không phải nhỏ đa ».

Người chủ tiệm cũng cười rằng: « Việc ấy các ông chớ lo, tôi chẳng phải là người bỏn sẻn đâu ». Nói dứt lời vùng đứng dậy đi tuốt vô buồng, trong đây phút trở ra, lại có đem ra hai gói bạc ròng, vừa mở ra vừa nói với Trương-thực-Vận rằng: « Nầy là một ngàn lượng chẳng, hết thảy là 20 phong, trong 10 vị bảo-chứng đây, mỗi vị là hai phong, để dùng trả bánh ».

Enseignement Primaire,
Primaire Supérieures et Secondaire

LYCŒUM LIBRE HONG-BANG

70, Rue des Fers — HANOI

La trường tư to nhứt tỏ Đông-Pháp chỉ có trường nầy được phép mở đến ban tú-tài và qui mô kỳ luật theo như các trường Lycée nhà nước) có đủ các lớp.... lớp dạy riêng về Triết học; lớp dạy theo lối gồi thơ, có phòng thí nghiệm; có thư viện xem sách; nhận cả nam nữ làm học sinh; tiền ăn học không tính mắc. Giáo-sư rất có danh tiếng. Quản-đốc: LEURET, cử-nhân khoa văn chương triết học, đã ra công dạo luyện cho bọn thiếu niên Bên Pháp trong khoản 30 năm trời, khi làm chánh sở CHÂN-TÊ ĐÔNG-PHÁP đã diễn thuyết hơn 300 lần và thành lập được nhiều hội CHÂN-TÊ trong Nam và ngoài Bắc.

Ngày khai trường: 1er Septembre 1932

Các lưu học sinh nên tới sớm vài ngày để sắp đặt vào ăn ở trong trường.

Ai muốn hỏi thêm đều chi cho rõ, xin hãy do nơi nhà in Union, Nguyễn-văn-Của SAIGON

XIN HÃY GỞI THƠ HỎI THÊ LỆ

BANQUE DE L'INDOCHINE
PRIVILEGIEE FONDEE EN 1875

Capital versé 125,000,000 Francs
Réserves au 31-12-30 110.968.554 Frs

SIÈGE SOCIAL
96, Bd Haussmann
PARIS

Adresse Télégraphique: INDOCHINE

SUCCURSALES & AGENCES

CHINE	INDOCHINE	AUTRES SIÈGES
CANTON	SAIGON	BANGKOK
FORT-BAYARD	BATTAMBANG	
HANKÉOU	CANTHO	DJIBOUTI
HONGKONG	HAIPHONG	
MONGTZÉ	HANOI	NOUMÉA
—PÉKIN—	THANH-HOA	
SHANGHAI	—HUÉ—	PAPEETE
TIENTSIN	NAMDINH	
YUNNANFOU	PNOMPENH	PONDICHERY
	QUINHON	
	TOURANE	SINGAPORE
	—VINH—	

Correspondants dans le monde entier
Toutes Opérations de Banque
SUCCURSALE DE SAIGON QUAI DE BELGIQUE
Location de Coffres Forts

AGENCE IMMOBILIÈRE DE L'INDOCHINE
211 213 Rue Catinat et Angle Rue d'Espagne
-:- SAIGON -:-

Téléphone: 396
CODE LUGAGNE INTERNATIONAL
A. I. D. L. I.

MUA BÁN — Nhà cửa, vườn tược, ruộng nương, đất cát, nhà vườn, phố, hàng buôn — Cho mướn nhà vườn, nhà ở phố, giá đủ hạng tại Saigon, Dalat, Cap Saint-Jacques v. v... — Cho vay cách giản tiện có thế chưn. — Lãnh cai quản biệt lợi. — Lãnh cai quản nhà cửa. — Lãnh cai quản vườn tược. — Lãnh kiểm soát vườn tược. — Đồi chác và giao thông.

Xin hãy do nơi bà DE LA SOUCHÈRE.

DẦU "CRESYL" THIỆT
và sự hiệu nhiệm chắc chắn đã thử thiệt cách bác học, có một mình dầu hiệu

CRESYL-JEYES

BỀ TẨY TRỪ BỊNH OẠN — LÀM ĐỆT MƠI ĐỘC ĐỊA — BẾT MỐI HỐI HÂM
PHÒNG NGỪA BỊNH OẠN
THIỆT HỮU ÍCH
KHÔNG CÓ CHI LINH NGHIỆM BẰNG

Cresyl-Jeyes

Elixir tonique ANTIGLAIREUX du Dr GUILLIÉ

Là thuốc bổ mỹ-tửu đã nổi tiếng từ một trăm năm nay (từ năm 1812) để trị các bệnh do Mật uế và Đờm dãi sinh ra, nghĩa là các bệnh ở Gan, ở Dạ giấy (bao tử) ở ruột, ở tim, các bệnh động huyết, bệnh ngủ nước, Sốt, Tê thấp.

Phải nhìn kỹ tên ký
G. ROCHER, Bào chế chuyên môn
PARIS, 32, Rue de Grenelle
Bán ở các hiệu thuốc

XÀ BONG
NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG

Quí Bà, quí cô muốn giữ gìn da mặt cho mịn màng, xinh đẹp; khỏi sợ mụn và tàn nhan, thì có chi cho bằng dùng « Xà-bong Vệ Sanh » của Nhị thiên Đường ở tại Cholon đường Canton số 47, mà rửa mặt mỗi ngày. Nếu có em nhỏ, dùng Xà bong nầy mà tắm thì chẳng hề sanh ghẻ chốc, lại trắng trẻo dễ thương; dùng mà rửa đồ thì cầm màu không phai lợt.

Vật quí khó tìm. Quí bà quí cô nên bền tâm chỗ đó.

NHỊ THIÊN-ĐƯỜNG
47 -:- RUE DE CANTON -:- 47
CHOLON

CÁCH TRỊ BỊNH ĐAU
CAN, TÌ, PHẾ PHỦ
BẰNG THUỐC BỘT
POUDRES DE COCK

Có nhiều vị thuốc ngon khó uống, viên thì nặng đầu là vì bởi đau, ăn phiền ở không đặng, làm cho bớt đi mất dạy, mất lẽ mà thôi. Bởi hình trở lại nặng, ở là vì thuốc không thấm vào gốc bịnh.

Cần phải ai ai cũng muốn trị cho thiệt lành. Thuốc bột Poudres de Cock là một vị thuốc thần hiệu, cũng vì nó gom cho Can, Tì, Phế Phủ được trong sạch, tăng ăn chuyển vận đồng nhau mà làm cho vật thực có tích cho con người.

Công thuốc bột Poudres de Cock vật thực nào nó hiểu của từng được hết, nó thêm và bổ máu thêm, thêm sức cho được khỏe mạnh.

Muốn trị bịnh đau tuyệt cho tuyệt gốc rễ, ấy cũng không tiền đâu bao tốn mà trường sinh trước sự gian ở sung mãn đến gần, muốn cho chúng bịnh đến không lối vào bình huyết suy, gầm gân chẳng rồi, tinh nước hiếu ngot nhẹ, ở thiệt trong trung gà đến bịnh nó, vì nhiều vì các chứng bịnh nặng hơn nữa, hay là sau khi ăn cơm nước mà hiểu thuốc bột Poudres de Cock.

Trên thuốc bột Poudres de Cock, đựng trong hộp thiếc để bàn trong, cả tiệm thuốc tố và tại chỗ bán, tại ở thành JEUMONT (nhà NORD

CỨ DỮ GÌN THẬN-KINH
THÌ LẠI MẠNH
NHƯ XƯA.

Khi ai đau thận nên mua ngay thuốc THUỐC VIÊN FOSTER, bịnh sẽ chết tiệt, bị sẽ Dịn việc đề giang. Vì, nếu ai [illegible] chóng mặt, mỏi mệt và đau nhức khó chịu, chỉ có THUỐC VIÊN FOSTER chữa khỏi thôi. Thuốc ấy đã chữ danh rất cũng hiểu cho các [illegible] sau nầy

Đau lưng — Nước tiểu đục — Cóẹn trong bàng-quang
Đau thận — Sưng bàng-quang
Đau gan — Quá lợi tiểu — Huyết [illegible]
Liệt lưng — Sưng mắt-cá-chân — [illegible]

Một hộp 8$50 PILULES FOSTER Giá Hộp 2$95
CHỮA THẬN VÀ BÀNG QUANG
Bán tại các hàng bào chế lớn và các nơi [illegible]
Đại-Lý: Phòng bào chế Số 39 Phố [illegible]

Tự học nói tiếng Pháp một mình

NHỮNG AI... Học tiếng Pháp đã ít. Biết tiếng Pháp cũng ít.

Mà lại thích nói được tiếng Pháp cho đúng-đắn hoàn-toàn, thì có học cách nào cho mau thông chóng rành khác hơn là chịu tốn 0$30 mua một cuốn sách

ONE DITES PAS : I DITES :

của ông REYLOUBET, Directeur des Ecoles primaires Saigon soạn, mà tự học lấy một mình.

Có để bán tại nhà in Union Nguyễn-văn-Của
57, rue Lucien Massard -:- SAIGON

IMPRIMERIE DE L'UNION
Imprimeur-Propriétaire: NGUYỄN
[illegible]

IMPRIMÉ AU SÉQUESTRE
Le Gérant: LÂM-VĂN-SANG

Tuyên 2190 Lưu
22. [illegible]

Feuilleton n° 99

Giang hồ hào hiệp

Nơi vẻ nhơn-vật lanh vì bi-mật của hồi đăng; có quan hệ thế đạo nhơn tâm, bổn truyện này như đèn sáng soi chỗ tối tăm, xin độc-giả để ý.

HỒI THỨ HAI MƯƠI TÁM

Hiền lão-trượng gặp đăng lâu-lu, Đào đại huynh để chôn lộ-nữ

(Tiếp theo)

Thái-Cưu biết Phụng-Trân một người gian tế, bèn thôi thúc Xích a-Ngũ mà nói rằng: yêu nữ kia gan đờm chẳng vừa, dám lận binh khí tới chỗ nầy thăm thính. Đại-ca phải đem binh khí của yêu-nữ kia trình nạp, dặng thừa mạng Dương-thiếu-lãnh phân xử lẽ nào (Dương-yên-Nhi là dâu dằng Hồ-phỉ, gọi bằng Dương-thủ-lãnh), con phần tôi coi việc lao tư, phải tra vấn lai lịch của yêu-nữ kia cho biết, vì yêu-nữ kia ở trong ngục-thất, phải canh giữ nghiêm nhặt về buổi đêm hôm.

Xích-a-Ngũ nghe nói phải lẽ, lượm đồ binh khí của Phụng-Trân gói lại, tức thời đem binh khí tới chỗ ở của Dương-yên lãnh trình nạp, chẳng dám chậm trễ thời giờ.

Sau khi Xích-a-Ngũ ra đi, một mình Thái-Cưu ở lại chỗ ngục-thất, Thái-Cưu có tánh hảo sắc, cư ngộ mật Phụng-Trân chưm chiếm cười. Phụng-Trân biểu y Thái-Cưu rồi, nàng thừa dịp khẽ kiết Thái-Cưu mà nói: thiếp đây một người hành-khách, chẳng có gian tế việc gì, sở dĩ thiếp vào Lui mồi mình, vì thiếp đi sai đường lạc lối, con thiếp đem theo binh khí lí mon, chẳng qua thiếp phòng bị sự bất trắc đọc đường, nay thiếp bị bắt là sự hàm oan, xin Đại-vương làm ơn giải cứu, vì thiếp ba ngày rày chưa đổi nhịn khát, chẳng có một hột cơm giọt nước vào lòng, thân nữa sống nửa chết bây giờ, chỉ cần dụng một chén nước giải khát, xin Đại-vương cấp cứu sanh mạng của thiếp, đau cho một chén nước cầm ơn.

Thái-Cưu nghe nói gốc dầu, liền đáp: Cô-nương muốn dùng vật gì cũng có, chẳng những một chén nước mà thôi, nhưng tôi giải cứu Cô-nương phen nầy, Cô-nương phải biết ơn tôi bao đáp, Thái-Cưu nói rồi, tức cười ha hà, khiến Ngục-tốt đem tới một bình nước trà và một thố cơm (đem tới chỗ Phụng-Trân ngồi), Thái-Cưu biết Phụng-Trân đi trói hai tay, không thể nào ăn uống được, chàng tới chỗ Phụng-Trân ngồi ép, xúc soạn đút cơm nước cho Phụng-Trân. Phụng-Trân phải khóc mà sói rằng: Phàn thiếp chút thân bơ vơ lẻ, không phải mạnh dạng như ai, dù bị giam tại cho lao tù, thiếp vốn tránh đường nào cho khỏi, xin Đại-vương mở trói cho thiếp giây lát, dụng thiếp tiện bề ăn uống cầm ơn. Thái-Cưu mê sắc đẹp của Phụng-Trân, tự y nàng nói sao nghe vậy, tức thời kêu hai tên Ngục-tốt tới đó, khiến mở trói cho Phụng-Trân liền. Phụng-Trân khỏi trói rất mừng, bèn xin tới Thái-Cưu ăn uống, cơm khát nước khó chịu, nàng uống một tách nước phải tiếc, kế nàng nhịn bớt một thố cơm, rồi uống một bình nước bớt rồi. Phụng-Trân ăn uống xong việc, Thái-Cưu cật vấn nàng rằng: Tôi nghe giọng nói của Cô-nương, giống như quê ở Quan-nông địa-hạt, Cô-nương phải nói lành danh và lai lịch cho rõ, dặng tôi cứu mạng giùm cho?

Phụng-Trân đứng dậy vòng tay, liều đáp: Thiếp quê ở Trường-Xuân huyện hạt, hiệu gọi trú nghệ lại Anhuy, nàng là nói chưa dứt lời, Thái-Cưu lật đật hỏi: Nếu Cô-nương quê ở Trường-xuân thiệt, đó tôi hỏi một người bổn xứ ở đó, coi thử Cô-nương biết người ấy chăng?

Phụng-Trân hỏi: tuy người ở bổn xứ mặc dầu, không thể nào biết hết mỗi người cho được, thiếp chỉ biết những người có danh tiếng, cho không biết người vô danh.

Thái-Cưu hỏi: lại Trương-xuân có một người danh tiếng thiệt lớn, gọi bằng Vu-đại-Minh, thân-hạ ông có Trần-hai-Ngáo và nhiều tay võ-hiệp giỏi lắm. Cô-nương biết ông ấy chăng?

Triệu-phụng-Trân ung khẩu đáp rằng: Thiếp là Gia-phen của Vu-đại Minh, vẫn biết lai lịch ông kia đã rõ, Thái-Cưu nghe nói thất sắc, khoát tay biểu Phụng-Trân lâm thinh, vì chẳng biết Phụng-Trân là Thám-tử của Vu-đại-Minh rồi, không cần nâng nói nhiều chuyện, Thái-Cưu ngẫm nghĩ chỗ đó, không biết đối phó với Phụng-Trân lẽ nào, Triệu-phụng-Trân trong dạ ngại ngùng, nàng ta gục đầu ngồi đó.

(Mai tiếp).

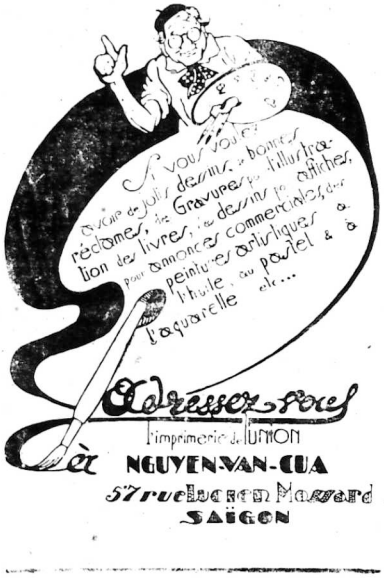

VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG

Công-ty hữu hạng vốn 250 ngàn đồng

54 & 56, *đường Pellerin.* — SAIGON

Dây thép nói số 748 Tên dây-thép: CREDITANA

— Nhận lãnh tiền gởi không hạn-kỳ kêu là « *Comptes Courants de chèques* » bằng *bạc Đông-Pháp* hay là *tiền quan Langsa*, sanh lời ba phân trăm (3%) mỗi năm.

— Nhận lãnh tiền gởi có sổ « THIẾT KIỆM » bằng *bạc Đông-Pháp* hay là *tiền quan Langsa*, sanh lời đặng bốn phân trăm (4%) mỗi năm. Số nầy để cho người tiền-tằng, lúc ra khỏi phải cho hay trước và cho đến tám tiền vô bao nhiêu cũng nhận.

— Nhận lãnh tiền gởi có hạng kỳ kêu là « *Bonds Fixes* » cho lời năm phân trăm (5%) mỗi năm, nếu gởi một năm trọn. Khi nhứt-sự xin rút ra trước hạng-kỳ cũng đặng, nhưng mà tiền lời lãnh ba phân trăm (3%) mỗi năm, cũng như bạc gởi không hạng-kỳ vậy. [illegible] cho lời bốn rưỡi ra.

— Mua bán ngân-phiếu (cheques) và lãnh gởi tiền qua Đại-Pháp theo tau thơ hay là bằng dây-thép.

— Lãnh rã bạc thang cho học-sanh Annam đương đọc bên Tây.

— Cho vay đặng giúp học-sinh muốn đi học thêm bên Pháp hay là Ngoại-quốc (Về cách thức cho vay xin qua Đông-bảo đến thương nghị với Việt-Nam Ngân-Hàng).

— Cho vay có người đứng bảo lãnh chắc chắn và có đồ bảo-chứng hiện tại đủ.

— Cho vay ở ngoại-quốc về hàng-hóa nhập cảng.

Công ty VIỆT-NAM NGÂN-HÀNG sẵn lòng mà chỉ cho qui đồng-bào biết rõ về công việc Nhà-hàng hay là bán buôn.

HUỲNH-ĐÌNH-KHIÊM, *Đành-dự Hội-trưởng*,
THÂN-TRỌNG-THÁCH O. ✱ *Phó Đành-dự Hội-trưởng*,
TRƯƠNG-TẤN-VỊ ✱ *Chánh Hội-trưởng, Bản Trị sự*.
NGUYỄN-TẤN-VĂN; *Quản-lý Hành-sự*
NGUYỄN-HỮU-ĐỘ, Docteur THÂN-NHƯ-LÂN, J. B. NGUYỄN-TRUNG-VINH, P. NGUYỄN-VĂN-THƠM, NGÔ-TRUNG-TÍNH và VÕ-HÀ-THỊ: *Quản-lý*

Phân-đình Tăng-lý: P. LÊ-VĂN-GÔNG.

CHỪNG NÀO ĐỨA TRẺ ĐÃ LỚN LÊN
MÀ SỮA KHÔNG ĐỦ CHO NÓ DÙNG
THÌ PHẢI CHO NÓ ĂN BỘT SỮA

NESTLE

HIỆU

CON-CHIM

là một thứ vật thực lành, bổ và dễ tiêu hóa

Hãng NESTLE số 35 đường Mac-Mahon có sẵn dầy nuôi dưỡng con nít bằng chữ quốc ngữ của bác-sĩ Vidal, quí Bà quí Cô muốn dùng xin hỏi tại hãng sẽ gởi tặng.

CÔNG-DỤNG THUỐC VIÊN PILULES-PINK

(PILULES PINK)

RẤT THẦN HIỆU ĐỂ CHỐNG LẠI SỰ YẾU MỆT CỦA CÁC CƠ THỂ

Thuốc *PILULES PINK* sinh máu tốt và tăng nhuận các căn tủy; thuốc nầy làm cho biết đói, làm cho các nước trong dạ dày chóng sinh và giúp sức mạnh cho các công việc của cả các cơ thể.

Cho nên thuốc *PILULES PINK* thật đáng gọi là thuốc đại thần hiệu để chữa bịnh thiếu-máu, bịnh phiền-muộn, bịnh gầy-mòn, các bịnh trở thì lớn sổ và bịnh trở về già, bịnh đau bao-tử, bịnh nhức đầu, bịnh cần lực mỏi mệt.

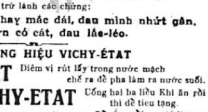

Thuốc PILULES PINK bán tại khắp các hãng thuốc thế giới.

LES JEUNES MERES

Pour procurer à l'enfant un sang riche, il faut lui donner du lait riche, et, seule une alimentation rationnelle permettra à la maman qui nourrit de faire face aux exigences de la nature. L'essentiel pour elle n'est pas de beaucoup manger, mais de bien manger, c'est-à-dire de choisir, de sélectionner les aliments et d'éviter délibérément ceux qui, bien qu'agréables, sont ou néfastes ou de digestion malaisée. Pris comme base de l'alimentation journalière, le phosphocrème premier repas, comme goûter, et le plus souvent possible comme adjuvant au repas du soir, le Phoscao, riche la maman et lui permet de donner au nourrisson un lait riche, fécond, véritable philtre de santé. Le Phoscao, aliment complet, est indispensable à la mère qui désire pour deux d'un conserve toute son intégrité physique et assure à l'enfant une robuste santé.

PHOSCAO

Le plus parfait régulateur des fonctions digestives

Le plus exquis des Déjeuners — *Le plus puissant des reconstituants*

Bột PHOSCAO

Có trữ bán khắp mọi nơi

NƯỚC MẠCH SUỐI LANGSA HIỆU

VICHY CÉLESTINS

uống trừ lành các chứng:

Nhứt xương cốt, bịnh hay mắc dái, đau mình nhứt gân, dái lợn cợn có cát, đau lắc-léo.

CÁC VỊ SẴNG HIỆU VICHY-ÉTAT

SEL VICHY-ETAT Điểm vị rút lấy trong nước mạch chế ra để pha làm ra nước suối.

PASTILLES VICHY-ETAT Uống hai ba liều Khi ăn rồi thì dễ tiêu tăng.

COMPRIMÉS VICHY-ETAT Để cho mỗi người làm ra nước mạch hơi đủ, uống cho ăn mau tiêu.

GỢI CHỪNG LẦM ĐỒ GIẢ MẠO, RẤT CHƯỚC

Một tể thuốc PILULES PINK thêm cho các cơ-thể yếu-mệt biết bao là máu tốt, rất nhiều, rất lắm, rất hay làm cho sức mạnh nhanh và tính nhanh nhẩu thêm lên.

Thuốc PILULES PINK là một thứ thuốc thần hiệu để chữa khỏi bệnh thiếu-máu, bệnh phiền-muộn, bệnh nhọc-mệt, bệnh trở thì lớn-sổ và bệnh trở về già, bệnh đau dạ-dầy, bệnh nhức đầu, bệnh [illegible] nguyệt bất điều.

Thuốc PILULES PINK bán tại khắp các hãng thuốc thế giới.

ESSENCE
—
LOTION
—
POUDRE
—
SAVON
—
BRILLANTINE

TỐT THƯỢNG HẠNG

ADOREIS

Gellé Frères Paris

NÊN LƯU Ý

Quí ông, quí bà muốn cho thân thể dạng nhẹ nhàn, tinh thần dạng tráng kiện, thì có chi quí cho bằng bỏ một ve « *Vạn ứng Nhị Thiên Đường* » trong túi, khi lên xe lúc đi đang, dùng mà thoa và ngửi, đã thông hơi thở, lại trừ dạng những bịnh bất kỳ. Nếu muốn vừa lòng thì lúc mua mà dùng, xin hãy xem cho kỹ, kẻo lầm thứ giả.

NHỊ THIÊN ĐƯỜNG
47 -:- RUE DE CANTON -:- 47
CHOLON

Enterobyl

ÂNG-TÊ-RÔ BI-LỞ

THUỐC CHỮA LÁ GAN

Mỗi sáng uống 2 muỗng nhỏ (muỗng uống cà phê) thuốc bột nhồi pha vào nước lã.

Thêm chất ở lá gan . . . . . .
Bình tao bết . Bình cảm . . . .
Bình người da. . . . . .
Bình ở các xứ nóng. . . . . .

E. DEHAUSSY, là quan dược sĩ trong xứ Pháp, Cử nhân khoa cách-trí, Nguyên làm đầu em các công việc thực hành ở đại học môn thuốc, số 66, Rue Nationale LILLE (France)

BÁN TẠI KHẮP CÁC HÃNG, BÁO CHẾ TÂY

VIN
TONIQUE & BI-NUTRITIF
Du Docteur **RIF**

Vệ-sanh TỬU của Lương-y RIF chế ra

Thứ thuốc rượu này là vị đại bổ gan cốt cùng là trừ kiện tinh thần, bất kỳ là bao nhiêu tuổi đều uống đang cả. Nương lúc tuổi cao khí lực càng giảm với thấy ngày càng đi thân mỏn, hễ uống rượu này vô, thì ắt dạng cơ lần thanh đồng, mặt mày tươi tốt coi như trẻ, lại mạng hơn xưa.

Còn con nít hết nhược, đau ba mặt máu, có huyết hoạch, có chứng, nhưng kẻ bao tồn trí thân. Lẽ không rượu này vào thì mạnh mẽ lắm lắm, da mặt đỏ sáng, tinh thần trán kiện.

Giá mỗi ve là ba đồng bạc

Có trữ bán tại tiệm thuốc Tây đường Marins số 190-192, Cholon.

Dépôt Pharmacie Franco-Chinois 190-192, Rue des Marins, Cholon.

THUỐC NHỨC ĐẦU
ASPIRINE
DES
USINES DU RHONE

CHỮA KHỎI :
NHỨC ĐẦU
BỆNH CẢM
BỆNH GIÓ
CÁC CHỨNG ĐỘC NHỨC

Thuốc nào tự nhận là công hiệu hơn cũng chớ tin

NHẬN KỲ TÊN HIỆU
" USINES DU RHONE "
mới chắc là được thuốc hay chỉ tính sẵn và công hiệu

Y-KHOA TẤN-SĨ
TRẦN-VĂN-ĐỐC
Chuyên trị bịnh con nít
91, Đường Verdun. — SAIGON

GIỜ COI MẠCH : Sớm mai : Từ 9 giờ tới 11 giờ
Buổi chiều : Từ 3 giờ tới 5 giờ

Cũng có đi chữa bịnh tại nhà nếu thân-chủ nào rước đến rước.

MANUFACTURE SAIGONNAISE
DE
CARREAUX & MOSAIQUES
Maison fondée en 1909
rue d'Arras et Lucien Lacouture
CHODUI SAIGON

Marque déposée

Gạch bông tốt thượng hạng, nhiều kiểu mới rất xinh đẹp làm bằng Xi-măn du thứ màu và các vật dụng đều ở Pháp quốc lại.

Xin mời quí vị đến xem, kiểu gạch bông mới bày, đẹp lắm.

Giá bán hạ xuống rất nhiều. Xin viết thư hỏi bản giá mới Bổn-hiệu sẽ gửi cho.

Dây thép đề tắt : (*Adresse télégraphique*) MASACAMO. — SAIGON

VÔ RA THONG THẢ
hãng ở đường Lucien Lacouture. — Chodui.
gần trại lính tập Ô'ma

THỨ THUỐC HOÀN BỌC HIỆU
MORRHUOL CHAPOTEAUT
MO-RU'-OH SA BÔ-TÔ

Hay hơn *dầu gan cá* làm cho khỏi uống khỏi nhôm.

Nó là một vị thiên hạ hay dùng trị *ho gió, ho lao, ho tồn.*

Mỗi cái trữ tại đường Vivienne Paris, mỗi bài số 8.

NÀY THUỐC CHỨ DANH
CHỮA BỆNH
ĐAU-LƯNG

THUỐC VIÊN FOSTER chữa khỏi bệnh đau lưng do thận sinh ra. Lại cũng là thuốc thần diệu nhất để chữa bệnh thấp, bệnh đau-ngang thắt lưng, bệnh nhức-xương, bệnh sưng-mắt-cá. Lại còn khi nước tiểu đục, hay vàng, hay nấu có chất vôi, thì nên dùng ngay THUỐC VIÊN FOSTER. Ai càng dùng THUỐC VIÊN FOSTER thì không những bệnh sẽ khỏi hẳn, mà mình lại thấy cháng-kiện, nhẹ-nhàng để làm việc. Các bà khi sẽ bông, huyết mạch không điều hay nóng nẩy, mỗi năm nên sơi vài lần THUỐC VIÊN FOSTER

Một Hộp 8f50 **PILULES FOSTER** Hai hộp 14f95

CHỮA THẬN VÀ BÀNG QUANG

Bán tại các cửa hàng thuốc tây và gửi mua tại nhà E. BINAC, Pharm. số 84 Rue Fondaudège, BORDEAUX

TÌ-VỊ ĐƯỢC LÀNH MẠNH
NHỜ THUỐC BỘT
CỦA ÔNG TẤN-SĨ Y-KHOA
POUDRES DE COCK

Quí ông, quí bà biếng ăn biếng uống, tiêu hóa chậm trễ khó nhọc, nặng bụng hay là ngán tức, sau khi ăn cơm rồi chăng? Quí ông, quí bà hay ợ chua xót, nhớt đầu chóng mặt, hay ngáp, ngủ gục, khi mới ăn rồi, lưỡi đóng trắng, hơi thở hôi thối, thối miệng, sinh bụng không? Quí ông, quí bà ăn uống không tiêu, bắt bơn đa, buồn mửa, khi thì tháo đa khi thì bón không? Có đau mỏ ác đau bụng, có mỏi mệt nhọc, thở hào hển, bạn đêm lúc tuổi, chiêm bao ngủ không được chăng? *Phải nhớ trong trí rằng thuốc bột Poudres de Cock* làm cho qui ông, qui bà hết sự đau đớn ấy và các chứng bịnh nó làm cho qui ông qui bà chịu nhọc cả đời, vì thuốc bột *POUDRES DE COCK* làm cho tỉ vị bướm lại như cũ rất mau. Uống thuốc bột *POUDRES DE COCK* ăn cơm ngon, vật thực nào nó tiêu hóa cũng dễ, ngủ tang lục phủ tim, đầu, óc, gan, thận, phế phủ được thông dong, tinh thần trang kiện mạnh mẽ, vui vẻ. Qui ông, qui bà ai ai cũng đau tỉ vị, vậy thì uống thuốc bột *POUDRES DE COCK* vì nó dễ mà trị bịnh ấy.

Bởi thuốc bột *POUDRES DE COCK* đựng trong hộp thiết để bán trong các tiệm thuốc tốt và tại chỗ bào chế ở thành *JEUMONT*, tỉnh Nord.